

USA slutter sig til Israel i varm krigsførelse; stop verdenskrigspartiet, før det er for sent

af Marcia Merry Baker (EIRNS) – 1. oktober 2024

Fra og med i dag er USA involveret i en varm krig i Sydvestasien – ikke i beredskab, ikke i nødstilfælde, men gennem engagement. Ved mørkets frembrud i dag, lokal tid, blev der affyret omkring 180-200 ballistiske missiler fra Iran i retning mod Israel, ifølge en erklæring fra Teheran i dag som gengældelse for Israels mord den 27. september på Hassan Nasrallah, leder af Hizbollah, og andre navngivne ledere. To amerikanske destroyere, *USS Cole* og *USS Bulkeley*, affyrede 12 interceptorer tilbage mod missilerne og sluttede sig til det israelske forsvar.

USA vil vedvarende forsvare Israel, udtalte topembedsmænd fra Det Hvide Hus og Pentagon efter episoden, og sagde at de afventer, hvad Israels næste beslutning vil være. På tidspunktet for udarbejdelsen af denne meddelelse mødtes det israelske sikkerhedsråd for at beslutte deres næste skridt. I FN i eftermiddag briefede den israelske FN-ambassadør, Danny Danon, medierne om at være forberedt på Israels næste handlinger, som »Iran vil mærke konsekvenserne af«. Han sagde: »Det vil blive bemærket. Det vil være smertefuldt.«

Talsmand for Det Hvide Hus, Jake Sullivan, den nationale sikkerhedsrådgiver, sagde, at der foregår »dybe konsultationer«. »Biden beordrede USA til at hjælpe med at forsvare Israel.« Pentagons talsmand, generalmajor Pat Ryder fra luftvåbnet, gentog: »Vi støtter fuldt ud Israels ret til at forsvare sig selv.« Han nedtonede, hvad Israel gør i

Libanon, og tilføjede at »Israel ødelægger Hizbollahs begrænsede infrastruktur ved grænsen.«

Et vildt kor af amerikanske politiske stemmer – på tværs af partiskel – hepper på Israel for dets bombardementer og snigmord og hylder USA's støtte. Vicepræsident Kamala Harris sagde om Israels drab på Nasrallah, at »jeg har en urokkelig forpligtelse over for Israels sikkerhed. Jeg vil altid støtte Israels ret til at forsvare sig mod Iran og Iran-støttede terrorgrupper som Hizbollah, Hamas og houthierne.« Jared Kushner, Trumps svigersøn og rådgiver for Trumps præsidentskab om Sydvestasien, sagde den 29. september, at dagen for Nasrallahs død var »den vigtigste dag i Mellemøsten siden Abraham-aftalens gennembrud«, med henvisning til den antipalæstinensiske falske »fredsplan«, som han selv havde promoveret.

Man må håbe, at skaderne fra dagens missilangreb ifølge de foreløbige rapporter er begrænsede. Men den optrapning, der er i spil, er mere end farlig. USA har på forhånd opstillet omfattende ildkraft og styrker i regionen. Forsvarsministeriet udsendte i går en erklæring, »DOD Enhances Middle East Defense Posture«, som beskriver de ekstra fly og det ekstra personale, der er sendt til Sydvestasien til »forskellige eventualiteter« og »for at komme Israel til hjælp«.

Storbritannien er iøjnefaldende i de diplomatiske konsultationer sammen med USA og Israel. Forsvarsminister Lloyd Austin, som talte to gange i dag med den israelske forsvarsminister Yoav Gallant, konfererede med den britiske forsvarsminister John Healey i går. Den høflige amerikanske udlægning lød, at Austin og Healey »noterede sig den igangværende koordinering mellem USA og Storbritannien for at beskytte både amerikansk og britisk personale i regionen og forpligtede sig til fortsat tæt kommunikation, efterhånden som situationen udvikler sig.« I månedsvis, ja i årevis, har dæmoniseringen af Iran været et evangelium for disse dødbringende geopolitiske kredse.

Ledere i regionen og i verdens arabiske og muslimske samfund har i løbet af de sidste to dage, siden bombemordet på Hassan Nasrallah og den israelske opbygning af landstyrker mod Libanon, mobiliseret sig og opfordret til nødforanstaltninger. Irak anmodede i går om et møde i Den Arabiske Liga, hvis generalsekretær, Ahmed Aboul-Gheit, udsendte en støtteerklæring til Libanon. Golfens Samarbejdsråd opfordrede i går til en øjeblikkelig våbenhvile i Libanon. Iran indkaldte til et hastemøde i Organisationen for islamisk Samarbejde på dagen for mordet på Nasrallah, den 27. september.

Hvad sker dernæst? Deltag i mobiliseringen for at stoppe galskaben. Benyt den næste mulighed for at konferere med andre internationalt om, hvad vi kan gøre. Onsdag den 2. oktober er Schiller Instituttet vært for en international webbegivenhed: »Endnu et skridt tættere på atomart ragnarok – Tyskland har brug for en ny sikkerhedsarkitektur.«

Torsdag den 3. oktober er der et internationalt arrangement, personligt og online, med base i Peru. Konferencen har titlen: »Development Strategies and Mechanisms for Cooperation in the Multipolar World« og foregår på både engelsk og spansk.

Fredag den 4. oktober afholdes det 70. ugentlige møde i træk i Den Internationale Fredskoalition.

Foto: IDF website.

Hele civilisationen står på spil: Forstå det, og

mobiliser for nødhandling

af Marcia Merry Baker (EIRNS) – 30. september 2024

Det onde krigsfremstød i Netanyahus amerikansk-støttede israelske forsvarsstyrker (IDF) i Sydvestasien er på vej ind i en fuldgyldig regional kamp, endog til atomar udslettelse, lige så dramatisk som krisen i NATOs stedfortræderkrigsførelse fra Ukraine mod Rusland. Sidstnævnte trussel er ikke blevet mindre, selv om der endnu ikke er nogen formel, offentlig godkendelse fra USA af, at Ukraine må bruge dybtgående våben i Rusland. Det er endnu ikke sket.

Et luftfoto af Libanon viser et dybt krater i centrum af hovedstaden Beirut, skabt af IDF's bombardementer med høj tonnage i weekenden. Denne forbrydelse fulgte efter en række angreb i de seneste uger fra IDF, som myrdede Hizbollahs topledelse, mens de forårsagede voldsom død, kvæstelser og ødelæggelse. Over 1000 libanesere er døde i løbet af de sidste to uger. Over 1,2 millioner libanesere er blevet fordrevet.

Den seneste opdatering er, at IDF's landinvasion med udstyr og soldater er i gang i det sydlige Libanon. De israelske myndigheder kalder det på eufemistisk vis for en »begrænset« indtrængen. Dette er i overensstemmelse med Eretz Israel – oprettelsen af Storisrael – på en måde, som The Jerusalem Post rapporterede om for nylig: 1) etnisk udrensning i Gaza; 2) etnisk udrensning på Vestbredden; 3) tilegnelse af land i Libanon.

Hvad er USA's svar? I dag bekendtgjorde embedsmænd i Pentagon detaljer om at sende flere amerikanske militærstyrker til regionen.

I udenrigsministeriet meddelte udenrigsminister Antony Blinken, at verden er bedre stillet nu, hvor Israel har dræbt Hassan Nasrallah, Hizbollahs leder. »Libanon, regionen og

verden er mere sikker uden ham.« Da han blev spurgt specifikt om, hvorfor Israel nu går ind i Libanon, opremsede Blinken floskler om, hvor ønskværdigt diplomati er.

Det samme synspunkt kommer fra republikansk side. For eksempel viste Fox News TV i dag generalløjtnant Keith Kellogg, tidligere militærrådgiver i Donald Trumps præsidentperiode, som roste Netanyahu for alt det, han gør nu for at »afslutte det arbejde«, han burde have gjort for mange år siden.

I mellemtiden fortsætter USA's, Storbritanniens og NATO's vanvid om, at det ikke vil få nogen konsekvenser at angribe dybt ind i Rusland fra Ukraine. Tv-kanalen Fox News rapporterede i weekenden om den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyj, som gentog sin påstand om, at Putin bluffer, når han truer med at bruge atomvåben, hvis Rusland bliver angrebet i dybden.

Mod denne galskab og disse dyriske udsigter er der modaktioner. I dag opfordrede Tayyip Erdogan, præsident for Tyrkiet, et NATO-medlem, FN's generalforsamling til at følge op med magtanvendelse, hvis FN's Sikkerhedsråd ikke formår at stoppe Israel i Gaza og Libanon. »FN's Generalforsamling bør hurtigt gennemføre bemyndigelsen til at anbefale magtanvendelse, som den gjorde med Uniting for Peace-resolutionen fra 1950, hvis FN's Sikkerhedsråd ikke formår at vise den nødvendige vilje.«

I weekenden meddelte Schweiz, at det støtter principperne og dynamikken i gruppen af nationer »Friends of Peace«, som blev grundlagt på et møde i New York den 27. september på sidelinjen af FN's Generalforsamling, indkaldt af Kinas og Brasiliens udenrigschefer. Gruppen udsendte et fælles kommuniké som en »køreplan for varig fred« mellem Ukraine og Rusland.

I USA deltog tusindvis af amerikanere i nationale demonstrationer i løbet af weekenden – to i Washington D.C. og en i Kingston, New York, hvor de rejste mange stærke stemmer mod den amerikanske regerings krigsgalskab. Dette blev

forstærket af en »søster«-demonstration den 28. september i Stockholm, Sverige, som Humanity for Peace, Schiller Instituttet og andre var medarrangører af, og som havde mange deltagere.

En af talerne i Washington var f.eks. oberst Douglas Macgregor fra USA (pensioneret). Han talte til »Rescue the Republic«-demonstrationen den 29. september og tegnede et billede af den vanvittige samling af amerikanske styrker i Sydvestasien. Han advarede om, at det med fokus på Iran kunne udløse tredje verdenskrig. Han hævdede, at krig ikke har ført til noget positivt, og sagde, at USA burde bruge penge på infrastruktur. Han sagde: »Ikke flere krige! Fred, ikke krig! Velstand, ikke fattigdom!« Macgregor sendte også en hård, forud indspillet antikrigsbesked til demonstrationen i Stockholm den 28. september.

Blandt de mange talere i weekenden i Washington var de uafhængige LaRouche-kandidater i New York, Diane Sare (til det amerikanske senat) og Jose Vega (til valgkreds 15 i Bronx), som vil være vært for en vigtig national begivenhed i New York City den 26. oktober.

I Europa ses den voksende antikrigsholdning blandt borgerne i valgresultatet i Østrig i september og tidligere i de tre østtyske delstatsafstemninger. (Desværre fik nogle af partiernes indvandrerkritiske politik også støtte).

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition i 2023, bemærkede disse og andre positive skridt som et skift »mod en vej ud af krisesituationen«, men ikke nok. Vi er nødt til at eskalere. Vi er nødt til at udvide indsatsen overalt mod den forværrede krigsfare. Måden at få folk med på det, rådede Zepp-LaRouche, er »at trænge igennem: Vi kæmper for menneskehedens eksistens.« I den rette sindstilstand kan folk finde ud af, hvad de skal gøre. Oktober måned bliver afgørende.

I denne uge er der to store internationale begivenheder og det vigtige IPC-møde på fredag – det 70. ugentlige møde i træk. Onsdag den 2. oktober er der en international internetbegivenhed: »Another Step Closer to Nuclear Armageddon – Germany Needs a new Security Architecture«, sponsoreret af Schiller Institutet.

Torsdag den 3. oktober er der et internationalt arrangement (personligt og på internettet) med base i Peru. På [engelsk] (<https://www.youtube.com/live/MjzHeNKwVLg>) og spansk har konferencen titlen »Development Strategies and Mechanisms for Cooperation in the Multi-Polar World«.

Foto: UNICEF/Dar Al Mussawir

Hvor skal freden komme fra?

Jason Ross

Den 28. september 2024

Når det gælder verdens varmeste brændpunkter, kan fred ikke skabes indefra i regionen. Kun et skift i de globale forhold kan forhindre en optrapning af kriser, som ellers vil føre til udslettelse af alt liv på jorden gennem atomar krigsførelse. Israels mulighed for at opnå fred med sine naboer gennem en række lokale dialoger er ikke-eksisterende, medmindre hele verden ændrer sig. Israel opfører sig, som om en løsning på slagmarken er mulig. USA og nogle andre NATO-lande har vist, at de ikke har nogen røde linjer for Israel, og Israel optrapper tilsvarende ... og optrapper endnu mere, med en tilsyneladende landinvasion af Libanon i støbeskeen, under det bredere mål at engagere Iran og derved få yderligere støtte fra »Vesten« til at omforme regionen. Israels handlinger er

selvfølgelig vanvittige, men USA's vanvid i denne region er ikke usædvanligt.

Den angloamerikanske elite opfordrer til et militært nederlag for Rusland, mens de håber, at præsident Putins udtalelser om tærsklen for Ruslands brug af dets atomare arsenal er bluff. En fred mellem Rusland og Ukraine, betragtet som en fred mellem de to nationer, giver ingen mening, da det ikke er Ukraine, som Rusland er i konflikt med, men NATO, som bruger ukrainsk territorium og tropper i stedet for sine egne. NATO er i krig med en atombevæbnet supermagt.

Inden for halvanden time ville anvendelsen (eller den tilsyneladende anvendelse) af et enkelt atomvåben resultere i en kædereaktion af hurtige beslutninger, der ville dræbe milliarder af mennesker, både med det samme og i en meget kort periode efterfølgende, og efterlade store dele af planeten ubeboelig i århundreder eller mere.

Er den angloamerikanske elite virkelig skør nok til at risikere en global ødelæggelse af liv og kultur? »Ja«, ville de svare, »så skøre er vi«, mens de fastholder, at Putin er for fornuftig til at udslette verden og derfor bluffer.

Som Ungarn påpegede i FN, burde alle stille spørgsmålet: »Hvad er den hurtigste vej til fred?« Jo længere tid det tager, jo flere mennesker vil dø, og jo større vil ødelæggelsen blive. Dette er ikke den Globale Majoritets hensigt. »Fredsvenerne er i flertal i dette kammer,« sagde Ungarns udenrigsminister Peter Szijjarto.

Ungarn var observatør ved »fredens venners« møde i FN under ledelse af Kina og Brasilien den 27. september, som udsendte et kommuniké med ni punkter, der blev underskrevet af Algeriet, Bolivia, Brasilien, Kina, Colombia, Egypten, Indonesien, Kasakhstan, Kenya, Mexico, Sydafrika, Tyrkiet og Zambia. Disse nationer opfordrer ikke til et rungende militært nederlag for Rusland (som modstod Napoleon og Hitler), men

snarere til »en omfattende og varig løsning fra konfliktens parter gennem inkluderende diplomati og politiske midler baseret på FN's charter.«

(Paragraf 7, som indeholder denne tekst: »Vi opfordrer til at afstå fra at bruge eller true med masseødelæggelsesvåben, især atomvåben og kemiske og biologiske våben. Alle bestræbelser må gøres for at forhindre spredning af atomvåben og undgå en atomkrig,« bliver fejlagtigt præsenteret som et angreb på Rusland, hvilket en gennemgang af hele kommunikéet afslører er forkert).

Kan diplomatiet lykkes, er en løsning overhovedet mulig uden at ændre USA og NATO? Hvem vil fremtvinge diskussionen om en udviklingsplan for i fællesskab at bekæmpe *ørkenen* i stedet for at levere våben til at bekæmpe andre mennesker i Mellemøsten?

De amerikanske kandidater Diane Sare og Jose Vega tager en ledende rolle i at ændre USA til gavn for verden.

Foto: kremlin.ru

Gaza og Ukraine: Vi må blive bedre for at overleve

af Dennis Speed (EIRNS) – 25. september 2024

Tirsdag den 24. september blev der fremsat usædvanligt vigtige erklæringer og taler ved åbningen af den 79. session af FN's Generalforsamlings debat. (Det omfattede ikke præsident Bidens pinlige bemærkninger). Selv om truslen om atomkrig tydeligt var til stede under FN-drøftelserne, krævede det en strategisk

omvæltning af »krigens mestre« for at italesætte denne virkelige trussel og få det moralske overtag, før det »kollektive Zelenskyj/kollektive Biden«-show kunne få fodfæste.

På den første dag, hvor stats- og regeringscheferne talte til FN, blev »NATO-fortællingen« forstyrret og udmanøvreret. I bemærkningerne fra Brasiliens præsident Lula, Tyrkiets præsident Erdogan, Sydafrikas præsident Ramaphosa og Jordans kong Abdullah II blev NATO's »israelske« befolkningskrig mod det palæstinensiske folk klart identificeret som den egentlige, centrale uretfærdighed, som verdens opmærksomhed skal koncentrereres om, og som straks må løses – ikke NATO/Ukraines »moralske korstog mod Rusland«.

Integriteten blev i dette øjeblik udvist af flere af de nationale ledere. Tyrkiet, et NATO-medlem, vidste, at det kritiserede NATO's støtte til masse mordet i Gaza, da Erdogan sagde: »Og de, der ubetinget støtter Israel! Hvor længe vil I fortsætte med at bære skammen over at se på denne massakre, over at være dens medskyldige?« Dette viste, at der kan trækkes en linje, som viser den klare forskel mellem det Globale Flertals moralske såvel som strategiske prioriteter og NATO-verdenens.

Det »moralske korstog i Ukraine« er naturligvis det ønskede NATO-fokus for »public relations«. Hensigten er at bruge Zelenskyjs kommende tale om »sejrsplanen« som udløsende faktor for USA's »endelige beslutning« om at godkende udstationeringen af langtrækkende missiler i Ukraine, som skal bruges til at angribe dybt ind i Rusland. Det er netop det, som Biden-administrationen sagde var forbudt i 2022, fordi det ville »føre til en atomkrig med Rusland«. Rusland har faktisk gjort det klart, hvad dets svar vil være, hvis og når en sådan beslutning træffes. Fornuftige mennesker i Tyskland ønsker ikke at være en del af »NATO's sejrplan«, som det fremgik af det nylige delstatsvalg i Brandenburg.

Absurd nok har en sådan opstilling af missiler heller ingen chance for at føre til en sejr for Ukraine, som ikke har soldaterne; landets befolkning er gået fra 52 millioner mennesker i 1992 til 36 millioner i 2023. Det er blevet affolket med 30 % i løbet af de seneste årtier, og især siden 2022. Den malthusianske politik mod Gaza og den malthusianske politik i Ukraine er den samme. Den mørke tidsalders »moralske syn« på begge krige er også det samme. Det, der må stå i kontrast til begge, er en anden vision for menneskeheden, og den vision, som bedst kommer til udtryk i Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international strategisk og udviklingsmæssig Arkitektur, skal manifestere sig i demonstrationer, valg og dialoger, der involverer millioner og derefter snesevis af millioner, så hurtigt som muligt.

Der er en vigtig amerikansk intervention, som kan give en ekstra flanke til menneskehedens forsvarere, der beslutter sig for at få FN til at handle. To læger, Mark Perlmutter og Feroze Sidhwa, der for nylig er vendt hjem fra Gaza, forsøger at blive hørt af de delegerede i FN, efter at medlemmer af den amerikanske kongres og andre amerikanske embedsmænd har ignoreret kirurgernes sønderlemmende rapport om den sataniske karakter af krigen mod børn i Gaza. Med Dr. Perlmutters ord: »Jeg var på Ground Zero den 11. september. Jeg var ved jordskælvet den dag, det ramte Haiti, og tog tilbage fire gange mere. Jeg var ved Katrina den dag, orkanen 'ramte jorden', og jeg har udført 40 kirurgiske missioner i barske miljøer på fire kontinenter. Når man kombinerer al den erfaring, kan intet af det måle sig med det, jeg så i Gaza...«

Ligesom dr. Perlmutter og Sidhwa må det globale flertal kræve, at drabet på, hvad der sandsynligvis svarer til mere end 200.000 palæstinensere i en befolkningskrig – hvor målet ikke er » Hamas«, men kvinder i den fødedygtige alder og deres afkom, i Gaza, på Vestbredden og snart i Libanon – straks stoppes med alle mulige etiske midler.

I forbindelse med præsident Erdogans bemærkninger var der en

hentydning til den mulige påberåbelse af FN-resolution 377, som »beslutter, at hvis Sikkerhedsrådet på grund af manglende enstemmighed blandt de permanente medlemmer ikke udøver sit primære ansvar for opretholdelse af international fred og sikkerhed i ethvert tilfælde, hvor der ser ud til at være en trussel mod freden, fredsbrud eller aktiv aggression, skal Generalforsamlingen straks overveje sagen med henblik på at fremsætte passende henstillinger til medlemmerne om kollektive foranstaltninger, herunder, i tilfælde af fredsbrud eller aktiv aggression, brug af væbnet magt, hvis det er nødvendigt, for at opretholde eller genoprette international fred og sikkerhed. «

At påberåbe sig resolution 377 ville ikke kun bringe spørgsmålet op i Gaza. Det kunne også gøre en ende på praksis og det (u)moralske påskud i NATO-doktrinen om »retten til at beskytte«, som Tony Blair lancerede i 1999 som »afslutningen på den Westfalske Fredstraktat«, og som Blair og den britiske efterretningstjeneste brugte til at starte krigsforbrydelsen i 2003, der er kendt som den anden Irak-krig, og som dræbte over en million mennesker. En tilbagevenden til den Westfalske Fred fra 1644-48 og dens princip om »den andens fordel« er emnet for Zepp-LaRouches »ti principper«. Det er også det perspektiv, som de uafhængige kandidater i New York, Diane Sare og Jose Vega, i deres respektive kampagner til det amerikanske senat og kongressen har bragt ind i den amerikanske valgsæson 2024. Tiden er nu inde for alle dem, der tror på én menneskehed, til at gøre denne ene menneskehed gældende i magtens korridorer verden over.

Foto: UN Photo/Shareef Sarhan

Israel søger at udvide krigen; verden hænger i en tynd tråd: Der er brug for et nyt paradigme

af Jason Ross (EIRNS) – 23. september 2024

Netanyahus mål ser ud til at være at trække Iran og Hizbollah ind i en optrapning af konflikten ved at få dem til at reagere gennem en række stadig mere provokerende angreb, herunder mord, ødelæggelse af diplomatiske faciliteter, personsøger-ekspllosioner, der forårsagede mange vilkårlige skader og dødsfald, og nu en række angreb på det sydlige Libanon, der har efterladt hundredvis af døde og over tusind sårede på én dag. (Angrebet blev hurtigt fordømt af Brasilien).

Vil Iran eller Hizbollah reagere, som Israel håber, de vil? Hizbollah har sagt, at terrorhandlingen med at få tusindvis af personlige elektroniske apparater til at eksplodere ikke vil få dem til at holde op med at støtte befolkningen i Gaza. Dets egne angreb på steder i Israel fortsætter og gennemhuller ideen om israelsk usårlighed. Men det er ikke gennem vold, at vi opnår fred.

Vejen frem går gennem det ændrede globale miljø: Den faldende magt, indflydelse og moralske status hos de grundstødte lande i det angloamerikanske NATO står i modsætning til Ruslands suverænitet, Kinas økonomiske succes og BRIKS' optimisme. Israels barbariske handlinger ødelægger landets internationale status og dets økonomi. (Mange købere vil nu tænke sig om en ekstra gang, før de køber israelske højteknologiske produkter og tjenester).

Og hvad sker der i USA? Den siddende (eller sovende)

amerikanske præsident var til stede ved det første møde i sit kabinet i et år, men fik sin kone til at lede det fra bordenden. I weekenden, da han blot skulle præsentere Indiens premierminister Narendra Modi, mistede han besindelsen og skældte vredt ud på sine medarbejdere.

Kollektivet Biden har nu fløjet Volodymyr Zelenskyj til USA i et militærfly og bragt ham til svingstaten Pennsylvania. I mellemtiden dukker der nye detaljer op om det seneste attentatforsøg mod Trump, herunder flere års tilsyneladende ignorerede advarsler.

I Europa har de seneste dage afsløret kontraster:

Ved delstatsvalget i Brandenburg i Tyskland mistede det forfærdelige grønne parti alle sine pladser. Hvorfor er det sådan? Ikke nok med at »energiomstillingspolitikken« driver energipriserne i vejret og ødelægger industrien, men det grønne parti i Tyskland er også en rabiatt krigstilhænger. Det relativt antikrigsorienterede parti Alternative für Deutschland (AfD) kom ind på en meget tæt andenplads efter SPD, og antikrigsgruppen BSW, der er grundlagt af Sahra Wagenknecht, kom ind på en tredjeplads.

I Danmark insisterer statsministeren dog på, at Ruslands røde linjer skal ignoreres fuldstændigt. »Det har været en fejl under denne krig at have en offentlig diskussion om røde linjer,« siger hun. At gøre det er »simpelthen at give russerne for gode kort på hånden.«

Den nuværende militære kurs, som drives frem af den angloamerikanske insisteren på at være verdens hersker, fører uundgåeligt til en civilisationsødelæggende atomkrig. At erkende denne grundlæggende kendsgerning er ikke at give russerne et trumfkort; det er at anerkende, at der er en virkelighed hinsides de »fortællinger« og den ønsketænkning, som er kommet til at dominere de gamle medier og »tænketaanke« i det angloamerikanske NATO.

Vi må også erkende, at den menneskelige økonomi er underlagt universelle principper, i lighed med dem som videnskabsmænd har opdaget. Det er ved at vedtage en mission for den videnskabelige, økonomiske og kulturelle udvikling af befolkningen i hver nation og verden som helhed, at den store overflod, der kunne være vores, kan realiseres.

Det er kun under indflydelse af et sådant paradigme, at de flammer, der truer med at opsluge Sydvestasien helt, kan slukkes, og en ny fremtid skabes, som det opfordres til i LaRouches Oase-plan.

Foto: Netanyahu Facebook page

Brug fredsmandatet på verdensplan under denne uges højprofilerede FN-begivenheder

MARCIA BAKER

Den 21 september 2024, EIRNS

Ugen med højprofilerede begivenheder i og omkring New York, der involverer stats- og regeringschefer og andre i FN, er allerede begyndt. FN's Generalforsamlings generaldebat med talsmænd for 134 nationer løber fra tirsdag den 24. september til og med den 30. september. FN's i forvejen planlagte Summit for the Future løber af stablen 22.-23. september. FN's Sikkerhedsråd har tre særlige samlinger.

Sideløbende møder omfatter særlige BRIKS-møder, bl.a. om

energi og udenrigspolitik. G20-gruppen mødes for første gang sammen med FN's Generalforsamling. I dag mødtes de nationale ledere fra Indien, Japan, Australien og USA til et Quad-møde i Delaware.

Uanset emnet for møderne eller deltagernes rang i og omkring New York, står det øverst på verdens dagsorden at træffe nødforanstaltninger for sikkerhed, hvilket betyder at nedtrappe krigsførelse og faren for atomar udslettelse.

Dette fredsmandat har været fokus for Den Internationale Fredskoalition (IPC) i 68 ugentlige møder. Det sidste møde den 20. september havde mere end 1.000 direkte deltagere, og siden da har tusindvis deltaget i dialogen for at blive klogere på situationen og drøfte, hvad der kan gøres.

I USA er deltagere i IPC direkte involveret i begivenheder i New York i denne uge for at stoppe fremstødet for atomkrig. Lørdag den 28. september i Kingston, New York, 95 miles nord for New York City, er der en demonstration arrangeret af Scott Ritter, som talte på IPC-mødet den 20. september. Han er tidligere FN-våbeninspektør og udøver nationalt lederskab for at gøre et stop for krigsdriften til det vigtigste emne i det nuværende amerikanske valg.

Grupper fra kampagnerne for de uafhængige LaRouche-kandidater i New York, Diane Sare (USA's senat) og Jose Vega (Bronx CD 15), er aktive i New York City under alle de nuværende internationale konferencer.

Et eksempel på valgpres kommer fra Tyskland, hvor delstaten Brandenburg søndag den 22. september stemmer om et nyt delstatsparlament. Det forventes, at vælgerne massivt vil dumpe de krigspartier, der styrer forbundsregeringen i Berlin, som det blev set ved delstatsvalgene i de nærliggende delstater Thüringen og Sachsen den 1. september. De Grønne – en del af Berlins trepartsregeringskoalition og ultra-pro-krig – får måske ikke engang stemmer nok til at forblive repræsenteret i delstatsparlamentet.

Den tyske kansler Olaf Scholz gentog i en tale i Brandenburg i går, at Tyskland ikke vil sende langtrækkende Taurus-missiler til Ukraine for at angribe inde i Rusland. »Selv om mange mennesker lægger pres på mig, vil jeg ikke levere krydsermissiler, der kan nå helt til Moskva. Jeg kan forsikre jer om ... her på dette sted, at jeg vil holde fast i denne holdning.«

Det tværnationale »krigsparti« i USA, Storbritannien og NATO er på krigsstien for at få præsident »Kollektiv« Biden til at godkende brugen af amerikanske langdistancemissiler fra Ukraine mod Rusland og direkte og vanvittigt afvise præsident Putins klare advarsel om, at det vil gøre det officielt, at NATO er i krig med Rusland. På FN's generalforsamling den 27. september vil den britiske premierminister Keir Starmer tale, og han har sagt, at han vil meddele Storbritanniens beslutning om dette spørgsmål i forbindelse med generalforsamlingen. Ukraines præsident Zelenskyj sagde i går aftes i Kiev, aftenen før han kom til USA, at han skal have godkendelse fra USA og Storbritannien. Han vil tale på FN's topmøde for fremtiden mandag den 23. september og på FN's generalforsamling den 25. september; han vil mødes den 24. september med præsident Biden og vicepræsident Kamala Harris, og et møde med tidligere præsident Trump er på tale.

Søndag den 22. september tager Zelenskyj til Pennsylvania, den største kampagnestat i præsidentvalget, for personligt at føre kampagne for amerikansk hjælp til Ukraine ved at besøge Scranton Army Ammunition Plant i Scranton/Wilkes-Barre, som fremstiller 155 mm. artillerigranater. Det militær-industrielle-finanskompleks har planlagt et arrangement på fabrikken med deltagelse af Pennsylvanias guvernør Josh Shapiro og Pentagons øverste ansvarlige for våbenkontrakter, Will Plante. Zelenskyj siger, at han vil takke de amerikanske arbejdere. Er dette udenlandsk indblanding i amerikanske valg, eller hvad?

Hvem og hvor er fornuftens stemmer? På scenen i og omkring FN

i New York vil der være begivenheder og personer til støtte for det egentlige grundlag for sikkerhed og fred: økonomisk udvikling. For eksempel vil Kina være vært for et møde om sit globale udviklingsinitiativ (Global Development Initiative – GDI), hvis venner nu tæller 80 nationer. Titlen på mødet er »GDI's støtte til det Globale Syd: Vi agerer.» Lørdag den 28. september vil den kinesiske udenrigsminister Wang Yi tale til FN's Generalforsamling. Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov vil også tale på det tidspunkt.

Det er helt åbent for enkeltpersoner og nationer rundt om i verden, både at slå alarm og udvise lederskab. Indiens premierminister Narendra Modi taler den 23. september på Summit for the Future. Han kom med den bemærkelsesværdige pointe i sin erklæring ved afrejsen fra Indien til USA: Indien repræsenterer en sjettedel af hele verdens befolkning, når det deltager i internationale dialoger. Det indiske udenrigsministerium sagde i denne uge, at når det drejer sig om at fremme fred i modsætning til den krigsførelse, der finder sted, har Indien løbende »samtaler« med alle parter om dette. Det er et »igangværende arbejde«, og Indien vil fortsætte disse samtaler.

Der er ingen tid at spille. Krigsførelsen tager til. Ukraine rettede i går aftes droner mod flere ammunitionsdepoter i Rusland, bl.a. i det føderale Tver-distrikt 250 km nordvest for Moskva. Rusland brugte præcisionsvåben mod Kharkov og andre steder.

Israels forsvarsstyrker (IDF) ramte i dag 180 mål i det sydlige Libanon.

Tag imod mandatet for fred. Slut dig til Den Internationale Fredskoalition for at fremme handling overalt.

UN General Assembly. Credit: UN

Israel bomber Libanon med landstyrker klar til at invadere

Ikke korrekturlæst

Israel bomber Libanon med landstyrker klar til at invadere

[DMS]

19. september 2024 (EIRNS) – Israels militær (IDF) hamrede løs på det sydlige Libanon med luftangreb i dag omkring kl. 15.30 IST. The {Jerusalem Post} rapporterede fra »forskellige kilder«, at Israels militær er blevet instrueret om, at jordaktioner i Libanon afventer Israels nuværende provokationer, der opfordrer til et militært modsvar fra Hizbollah. I en erklæring om luftangrebene hævdede IDF, at Hizbollah har »forvandlet Sydlibanon til en krigszone« og skjult våben i civile hjem. Optagelser på de sociale medier viser, at mindst ét angreb så ud til at ramme et boligområde i Deir Qanoun al-Nahr, omkring 20 km nord for grænsen mellem Israel og Libanon.

I dag var der allerede annonceret en tale af lederen af det Libanon-baserede Hizbollah Hassan Nasrallah, som adresserede Israels sprængning af tusindvis af personsøgere over hele Libanon. Han kaldte det en »massakre« uden hensyn til civile og »en krigserklæring... Dette er ren og skær terrorisme... Det er krigsforbrydelser eller i det mindste en krigserklæring.« Han rapporterede, at nogle af anordningerne var detoneret i skoler, hospitaler og beboelsesejendomme og havde krydset »alle restriktioner og røde linjer«. Nasrallah tilføjede: »Der er ingen tvivl om, at vi har lidt et stort sikkerhedsmæssigt

og humanitært slag, som er uden fortilfælde i vores modstands historie. Vi er blevet hårdt ramt, men sådan er krigstilstanden, og vi forstår, at fjenden har teknologisk overlegenhed.«

Ethvert forsøg fra Israels side på at invadere det sydlige Libanon vil give Hizbollah en »historisk mulighed« og få »frygtelige konsekvenser« for IDF, har Nasrallah sagt. Uanset om IDF sender tropper ind i Libanon, »vil der være en retfærdig straf« for Israels seneste angreb. »Jeg vil ikke sige hvornår, hvor eller hvordan. Det vil I få at vide, når tiden er inde.«

Mens Nasrallah talte fra Beirut, fløj israelske jagerfly ind over byen, kastede nødblus og skabte høje lydbrag i et forsøg på at forstyrre Nasrallahs tale. Libanons sundhedsministerium udtalte, at de sidste to dages angreb havde såret over 3.000 og forårsaget 37 dødsfald, herunder mindst 2 børn.

The {New York Times} rapporterede i dag med henvisning til anonyme kilder, at Israels Mossad producerede de fjernstyrede personsøgere i et falsk firma, som de oprettede i Ungarn, og at de indsatte PETN-sprængstoffer indeni. I 2022 blev personsøgerne så sendt til Libanon, hvor de ventede på at blive aktiveret af Israel.

Hvis Hizbollah ikke udfører gengældelsesaktioner mod Israel, bliver Libanon åbenbart kun bombet fra luften; men hvis de forsøger sig med modforanstaltninger, er det signalet til en israelsk landinvasion i Libanon.

Israel signalerer krigsforberedelser mod Libanon

[CJ0]

19. september 2024 (EIRNS) – AP rapporterede i morges, at alt tyder på, at Israel forbereder sig på en optrapning til en større krig mod Hizbollah i Libanon. »Mens de daglige kampe mellem Israel og Hizbollah er blevet optrappet ved flere

lejligheder, har de bitre fjender været omhyggelige med at undgå en total krig,« bemærker AP. »Det ser ud til at ændre sig – især efter at personsøgere, walkie-talkies, solcelleudstyr og andre enheder eksploderede i Libanon tirsdag og onsdag og dræbte mindst 20 og sårede tusindvis i et raffineret angreb, som Hizbollah gav Israel skylden for.«

»Man gør ikke sådan noget, rammer tusindvis af mennesker og tror, at der ikke kommer krig,« siger den pensionerede israelske brigadegeneral Amir Avivi, som leder Israel Defense and Security Forum, en gruppe af høgeagtige tidligere militære kommandanter, til AP. »Hvorfor gjorde vi det ikke i 11 måneder? Fordi vi ikke var villige til at gå i krig endnu. Hvad sker der nu? Israel er klar til krig.«

Ikke alene er IDF's 98. division blevet flyttet mod nord, men militæret siger også, at det har afholdt en række øvelser langs grænsen i denne uge. »Missionen er klar,« sagde generalmajor Ori Gordin, som leder Israels Nordkommando. »Vi er fast besluttet på at ændre sikkerhedssituationen så hurtigt som muligt.« Den mission stammer fra premierminister Benjamin Netanyahus besked til sikkerhedsministerierne den 12. september om, at det nu var et krigsmål at få de omkring 60.000 israelere, der var blevet evakueret fra det nordlige Israel som reaktion på Hizbollahs raketangreb, til at vende tilbage til deres boliger.

Den israelske veteranjournalist Ronen Bergman, som skriver for både {New York Times} og {Yedioth Ahronoth}, fortalte i et interview med Channel 12 News, at den slags angreb som dem, der er rettet mod Hizbollahs kommunikationsudstyr, normalt er »sidste udvej«, af den slags, der ville blive brugt i forbindelse med et påbegyndt angreb eller for at forhindre et overraskelsesangreb fra Hizbollah, som ikke kan stoppes med andre midler, rapporterede Times of Israel. »Det faktum, at nogen trykkede på de knapper, viser, at den, der gjorde det, føler et stort behov for at bevise den dybe skade [som Hizbollah er blevet påført],« tilføjede han.

Han mindede også om, at han sent mandag havde skrevet en artikel i {Yedioth}, hvor han citerede højtstående israelske sikkerhedskilder, som advarede om et fejltrin, der kunne føre til en optrapning på den nordlige front. Når man lægger det hele sammen, sagde Bergman, kan det være, at højtstående israelske sikkerhedsfolk var bekymrede for, at et nært forestående planlagt angreb på Hizbollah ikke nødvendigvis ville tjene det nyligt udpegede formelle krigsmål om at muliggøre en sikker tilbagevenden for indbyggerne i nord.

Libanesiske og jordanske udenrigsministre taler imod Hizbollah-Israel-krig

[CJ0]

19. september 2024 (EIRNS) – En omfattende israelsk krig mod Hizbollah ville være meget dårlig for både Libanon og Jordan, men især for Libanon. Libanons udenrigsminister Abdallah Bou Habib advarede om, at Hizbollah uundgåeligt vil reagere på de to bølger af angreb. I et interview med CNN's Christiane Amanpour påpegede topdiplomaten, at »Hizbollah har fået et hårdt slag, og derfor er et svar uundgåeligt,« og tilføjede, at den libanesiske regering efter de seneste israelske angreb »ikke kan kommunikere med Hizbollah nu på samme måde, som vi gjorde tidligere,« rapporteret i {Al Mayadeen}.

Bou Habib advarede om, at de dødbringende eksplosioner kunne være en advarsel om en bredere krig i den vestasiatiske region. Han understregede også hændelsens alvor, »fordi den kommer efter israelske trusler om at udvide fokus for krigen med Libanon, hvilket vil kaste regionen ud i en større voldscyklus og signalere en større krig.«

»Det er et skræmmende øjeblik, og vi er bange for at komme i krig, for vi ønsker ikke en krig,« understregede han.

Jordans udenrigsminister Ayman Safadi beskyldte Israel for at

skubbe Mellempøsten »ud i afgrunden af en regional krig« på grund af dets farlige optrapning på flere fronter, rapporterede. I en tale efter et møde i den islamiske og arabiske ministerkontaktgruppe i Amman, som havde til formål at presse på for en våbenhvile i Gaza, understregede Safadi, at fred ikke ville være mulig uden en tostatsløsning. I et indlæg på X sagde han desuden: »Vi understregede behovet for, at det internationale samfund tager praktiske skridt til at bremse den israelske aggression, herunder indfører sanktioner mod den og stopper leveringen af våben til den.«

FN-embedsmand kalder hensynsløse personsøgerangreb i Libanon for krænkelse af menneskerettighederne

[CJ0]

19. september 2024 (EIRNS) – FN's højkommisær for menneskerettigheder, Volker Türk, fordømte den 17. september bølgen af eksplosioner af personsøgere i Libanon i en erklæring i går. »Samtidige angreb på tusindvis af personer, uanset om de er civile eller medlemmer af væbnede grupper, uden viden om, hvem der var i besiddelse af de målrettede enheder, deres placering og deres omgivelser på tidspunktet for angrebet, krænker den internationale menneskerettighedslovgivning og, i det omfang det er relevant, den humanitære folkeret,« sagde han. »Der skal være en uafhængig, grundig og gennemsigtig undersøgelse af omstændighederne ved disse masseeksplosioner, og de, der beordrede og udførte et sådant angreb, skal stilles til ansvar.«

Türk udsendte sin erklæring før runden af detonationer rettet mod kommunikationsradioer i går, men hans kritik gælder i lige så høj grad for den.

Foto: Wikimedia Commons

Invitation til Den Internationale Fredskoalitions møde fredag den 20. september 2024 kl. 17:

Endelig trænger virkeligheden om faren for atomkrig ind i amerikansk valgpolitik

**Deltag i Den internationale
Fredskoalitions møde
20. september 2024, kl. 17
Via Zoom**

Tilmeld dig her for at modtage et Zoom link

Talerlisten:

Join us with former **Scott Ritter**, former UN Weapons Inspector;

Jonathan Kuttab, Co-Founder of Non-violence International and Executive Director of the Palestinian Christian Friends of Sabeel North America;

Mossi Raz, former Member of the Knesset, and former Director General of Peace Now;

Fernando Garzon, writer, UN consultant, and professor at 5

universities in Ecuador. "From Hiroshima to Gaza."

Invitation skrevet af DENNIS SMALL

Den 18 september 2024, EIRNS

I 67 uger i træk har Den Internationale Fredskoalition (IPC) advaret, organiseret og holdt møder om den altoverskyggende og umiddelbare fare for atomkrig, som hele planeten står over for – en fare, der er mest smerteligt åbenlys i områderne Ukraine og Sydvestasien. I 67 uger har IPC-initiativtager Helga Zepp-LaRouche peget på sammenbruddet af det »unipolære« system i City of London og Wall Street som den underliggende årsag til denne krigsfare og systematisk udarbejdet en løsning på den eksistentielle krise: en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på de principper, der ligger til grund for Den Westfalske Fred i 1648.

Det centrale spørgsmål om atomkrig eller fred, som med al tydelighed gør det klart, at vi er én menneskehed med fælles interesser, er endelig brudt markant ud på den amerikanske politiske scene i slutspurten af præsidentvalgkampen – og ikke et øjeblik for tidligt.

Tidligere præsident Donald Trump sagde ved et valgmøde i Flint, Michigan, den 17. september: »For mig har vi én stor trussel: den hedder atomvåben... Det er den største enkeltstående trussel mod verden, ikke kun Michigan, [men] mod verden, og du vil ikke være så interesseret i at lave biler, hvis det begynder at ske.«

Det er *tredje gang* på en uge, at Trump har understreget faren for atomkrig. Den 10. september advarede Trump i sin debat med Kamala Harris om, at Rusland »har atomvåben, (men) det er der aldrig nogen, der tænker på.« Tre dage senere, den 13. september, ved et valgmøde i Las Vegas, advarede Trump igen publikum: »I kommer til at ende i tredje verdenskrig. I får et atomart Holocaust, hvis vi ikke er forsigtige.«

Prøv ikke at feje disse advarsler til side som parti- og

valgpolitik.

Det er ikke kun Trump, der er begyndt at slå alarm. Den 13. september udtalte det tidligere demokratiske kongresmedlem og nuværende uafhængige kongreskandidat Dennis Kucinich:

Ingen regering, hverken demokratisk eller republikansk, har ret til at føre os ind i en krig, som har kapacitet til at ødelægge ikke bare vores land, men hele verden.«

Også den 13. september advarede det tidligere demokratiske kongresmedlem Tulsi Gabbard, da hun talte ved Trumps kampagnemøde i Las Vegas: »Vi er tættere på kanten af tredje verdenskrig og atomkrig i dag, end vi nogensinde har været før, og det skyldes direkte Harris-Biden-regeringens udenrigspolitik.«

Og den tidligere præsidentkandidat Robert F. Kennedy, Jr. udsendte en kort video den 13. september, hvor han var bekymret over »glidebanen mod atomkrig... [De neokonservative] presser på for maksimal konfrontation med Rusland. Har du nogen idé om, hvor farligt det er? Rusland er verdens største atommagt... Hvis Rusland bliver desperat, vil de bruge atomvåben.«

Hvorfor dækker de store medier ikke disse vigtige udsagn – med nogle få hæderlige undtagelser? Enten fordi de er direkte ejet af de samme globale finansielle interesser, som bevidst forsøger at provokere Rusland til en atomar udveksling; eller fordi de bliver terroriseret til tavshed og underdanighed af Gestapo-lignende censur og trusler om fængsling – eller det, der er værre – af enhver, der vover at sige sin mening.

Udenrigsministeriets meddelelse den 13. september om, at RT, Sputnik og andre russiske medier – og alle, der arbejder med dem – er underlagt nye sanktioner; efterfulgt af Meta og YouTubes udelukkelse af disse medier fra alle deres platforme internationalt, er kun toppen af isbjerget. Bagved ligger etableringspolitikkets politik om at lukke munden på alle afvigende

stemmer, der protesterer mod atomkrigskampagnen – ved hjælp af alle metoder, uanset om de er retfærdige eller ej.

Nogle bliver udset til at blive myrdet, selv når de angiveligt har Secret Service-beskyttelse. Andre, som Scott Ritter, får deres hus ransaget af FBI under »mistanke« for at være agent for russisk misinformation. Atter andre, herunder Schiller Instituttet, bliver sat på den ukrainske CCD-Molfar-Myrotvoret-hitliste og udråbt som »informationsterrorister«, der burde »likvideres«.

Så sent som i denne uge rejste souschefen for Ruslandskontoret i det britiske udenrigsministerium til Kiev den 17. september og mødtes med lederen af CCD (Center for Countering Disinformation), Andriy Kovalenko, for at kortlægge en »fælles indsats« for at håndtere »informationsterrorister«. Og Hillary Clinton gik i æteren hos Rachel Maddow den 16. september for at argumentere for, at amerikanere, der »efterplaprer Kreml-propaganda«, ikke bare bør retsforfølges civilt, men »endda i nogle tilfælde anklages strafferetligt«, fordi »det ville være en bedre afskrækkelse«.

Hvor hurtigt skal vi handle for at stoppe galskaben og faren for atomkrig?

Den 14. september rapporterede Bloomberg, at Det Hvide Hus' nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, via et videolink til den årlige Yalta European Strategy-konference i Kiev, sagde: »Jeg mener, at vi befinder os i et afgørende øjeblik, ved en korsvej.« Der er kun lidt mere end fire måneder til, at en ny amerikansk præsident bliver taget i ed. »Vi vil behandle hver eneste af disse dage med stor omhu, når det drejer sig om at støtte Ukraine,« svor Sullivan. Biden og Ukraines Zelenskyj skal mødes på FN's generalforsamling i New York, som begynder den 22. september, og britiske diplomater har officielt udtalt, at de forventer, at USA og Storbritannien på generalforsamlingen vil bekendtgøre en beslutning om at begynde at affyre NATO's langtrækkende præcisionsstyrede

missiler fra Ukraine dybt ind på russisk territorium. Det vil, har Ruslands Putin advaret om, » betyde, at NATO-landene – USA og de europæiske lande – er i krig med Rusland. Og hvis det er tilfældet, vil vi i betragtning af ændringen i konfliktens karakter træffe passende beslutninger som svar på de trusler, der vil blive fremsat mod os.”

Så uanset om du har deltaget i nogle eller alle de sidste 67 IPC-møder eller ej, må du være enig i, at det giver rigtig god mening for dig at deltage i IPC #68.

Foto: Former Congressman Dennis Kucinich said the Biden administration is using Ukraine for a WWII proxy. Credit: Sare for Senate Campaign

Et stævnemøde med sandheden

af Dennis Speed (EIRNS) – 17. september 2024

»Kaptajn Ahab! Det er den hvide hval! Moby Dick! Han har kurs direkte mod os!«

»Forkert, hr. Starbuck! Jeg er på vej lige mod ham – og det er De også, sir!«

Hverken styrmand Starbuck eller det skib af tåber, der havde påmønstret for at sejle ud på det, der skulle blive deres sidste rejse med kaptajn Ahab, var klar over, at et andet navn for Moby Dick var Helvede, og et andet navn for Ahab var Satan – tåbernes såvel som mørkets fyrste. I dag er den vildledte Starbucks åndelige efterkommere, hvoraf mange selvtilfredse nipper til specialfremstillede drikkevarer til fem dollars i de kirker, der i dag bærer hans navn, uvidende om, at de i dette øjeblik er på vej mod et atomart helvede som tilhængere

af et fiktivt »kollektivt Biden«-præsidentskab, som Kaptajn Ahabs wanna-be, Dick Cheney, »vicepræsidenten for mørkets fyrste«, nu entusiastisk støtter.

Findes der noget sted en fornuftig stemme?

Den tidligere præsidentkandidat Robert F. Kennedy, Jr. har sammen med Donald Trump, Jr. skrevet en kronik: »Forhandl med Moskva for at afslutte Ukraine-krigen og forhindre atomar ødelæggelse.« Den begynder således: » *New York Times* rapporterede torsdag, at Biden-administrationen overvejer at tillade Ukraine at bruge NATO-leverede langtrækkende præcisionsvåben mod mål dybt inde i Rusland. En sådan beslutning vil udsætte verden for større risiko for atomar ødelæggelse end på noget tidspunkt siden Cuba-krisen.« Kronikken påpeger nyttigt, at: »Det er på høje tid at nedtrappe denne konflikt. Det er vigtigere end nogen af de politiske spørgsmål, som vores nation diskuterer. Atomkrig ville betyde enden på civilisationen, som vi kender den, måske endda enden på den menneskelige art.«

Et glimt af fornuft? Ja, men endnu ikke en ændring af politikken. Der også, lige på rette tidspunkt, dukket en Mefistofeles-lignende skabning op fra den sorte lagune i det perfide Albion (England *-red.*) ved navn Lord Ashcroft for at formane de amerikanske kolonister. Ashcroft, livslangt medlem af Overhuset, medlem af den fornemste orden af St. Michael og St. George, og med en personlig formue på 1,6 milliarder dollars, har som repræsentant for Hans Sataniske Majestæt og kongerigets interesser nedladt sig til at tale. Han har proklameret, at »Vesten endelig må finde modet til at stå fast over for tyranni«. Ukraine bliver »tragisk nok holdt tilbage af de selvsamme partnere, som erklærer deres støtte til landets sag. Det mest grelle eksempel på denne tilbageholdenhed kommer fra USA, et land, der kalder sig selv 'de modiges hjemland'. Alligevel har Washington vedvarende tøvet, når det gælder om at give Ukraine lov til at angribe mål dybt inde i Rusland... Putins regime kan affyre missiler,

bombe byer og terrorisere ukrainske civile, men når Ukraine forsøger at gøre gengæld mod de ansvarlige, får det at vide, at det skal holde sig tilbage. Det er ikke sådan, man vinder krige, og det er ærligt talt skammeligt.«

»Hvide Hus, vis noget mod! Gå direkte mod den hvide hval!« Dette er det britisk-babylonske præsteskabs krav til sin nuværende politiske vasal, USA. Det kan være sandt, at der faktisk har været et midlertidigt stop for amerikansk udstationering af langtrækkende missiler på området mellem NATO og Rusland. Det kan også være sandt, at det vrag, der kaldes det »britiske militærindustrielle kompleks«, producerer missiler af tvivlsom effektivitet. Den større sandhed er imidlertid, at NATO's verdenskrig mod »resten«, herunder det Globale Syd, BRIKS-Plus-nationerne, Bælte- og Vej-Initiativet, den Eurasiske Økonomiske Union osv. er en tvangsmæssig, malthusiansk befolkningskrig, som i Gaza, baseret på et håbløst selvdestruktivt menneskesyn. Den er drevet af en ubetalelig gæld med et uholdbart monetært system, som skulle have været afsluttet sammen med Den kolde Krig i 1989. I stedet overlevede det, ikke som et reelt økonomisk system, men som en fælles folkelig massevildfarelse, der stadig forekommer virkelig – som Moby Dick.

Hvad er »følgeskaderne« af NATO's dødsmerkede bestræbelser? I en præsentation mandag aften for tilhængerne af de uafhængige kandidater til USA's senat og kongres, Diane Sare og Jose Vega, beskrev Dr. Mark Perlmutter, tidligere præsident for International College of Surgeons(<https://icsglobal.org/>) og nuværende præsident for World Surgical Foundation(<https://worldsurgicalfoundation.org/about-wsf/>), sin nylige mission til Gaza, sponsoreret af Palestinian American Medical Association i samarbejde med Verdenssundhedsorganisationen. Dr. Perlmutter, som var på Manhattans Ground Zero i 2001, i Louisiana under orkanen Katrina i 2005 og i Haiti under jordskælvet i 2010, sagde, at ingen af disse oplevelser eller noget andet i hans mere end 36

år lange praksis forberedte ham på det, han mødte i de uger, han tog til Gaza. En kvart million døde, sagde han, vil være tættere på skønnet over, hvor mange mennesker der faktisk blev dræbt, når sandheden endelig bliver fortalt.

Hvorfor vil Linda Thomas-Greenfield, USA's FN-ambassadør, ikke tale med ham? I dag skal »FN's Generalforsamling efter planen debattere og stemme om en resolution om, at Israel skal afslutte ›sin ulovlige tilstedeværelse i de besatte palæstinensiske områder‹ inden for seks måneder,« rapporterer medlem af Den Internationale Fredskoalition, forfatter og akademiker Oliver Boyd-Barrett. »Hvis vi antager, at Israel vil ignorere et sådant krav, og at USA nedlægger veto mod en resolution i Sikkerhedsrådet om at håndhæve ICJ's (Den internationale Domstols) afgørelse af 19. juli, som fastslår, at israelske bosættelser opretholdes i strid med international lov, og at Israel skal betale erstatning til alle dem, som den ulovlige besættelse har skadet, kan Generalforsamlingen indkalde til et hastemøde for at tage en såkaldt Uniting for Peace-resolution op«, kendt som resolution 377, som Schiller Instituttet og IPC har ført kampagne for i nogen tid.

USA, den transatlantiske verden, har et stævnemøde med sandheden, som de ikke kan undgå længe. Det vil enten være vores utrættelige stræben efter en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der vil sejre, eller NATO's utrættelige stræben efter selvdestruktion vil kaste menneskeheden ud i et utænkeligt hav af blodbad, som Gaza og Ukraine blot er optakten til.

Foto: Sgt. Bill Boecker/U.S. Army

Hvordan forsvarer man sig mod en hær af snigmordere?

af Jason Ross (EIRNS) – 16. september 2024

Hvorfor nøjes med én snigmorder, når man kan have snesevis eller hundredvis?

Det overdrevne, følelsesladede, dobbelttydige sprog, der angriber os fra regeringer, førende medier, tænketanke, den akademiske verden, NGO'er og andre kilder, skaber et miljø, der giver grobund for terrorister og nidkære særlinge, der er villige til at begå vold for at nå deres mål. Sagen om Ryan Routh – den besynderligt inkompetente, men berejste og bredt ambitiøse aktivist for Ukraine og andre sager, som lurede i buskene uden for Donald Trumps golfbane i 12 timer, før han blev fanget af en opmærksom Secret Service-agent – er kommet op til overfladen.

Hvor mange lurer stadig nedenunder?

Er han den eneste person, der er modtagelig for (eller fremmer) de fordærvede synspunkter hos ... [dem], der er fast besluttet på at give det atombevæbnede Rusland et sviende nederlag?

Situationen er alvorlig og nærmer sig et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Det britiske etablissement fortsætter sin ledende rolle i at fremme en optrapning af direkte NATO-fjendtligheder mod Rusland, i form af et halvt dusin tidligere udenrigsministre og en tidligere premierminister der kræver, at premierminister Keir Starmer straks sender langtrækkende Storm Shadow-missiler mod Rusland. Selv hvis et sådant missil blev affyret fra Ukraines territorium, ville NATO helt klart selv være aggressoren, fordi våbnene ikke kan bruges uden satellit- og anden løbende

teknisk støtte fra deres leverandører, hvilket den russiske ledelse har udtalt ganske klart. (Rusland har også meddelt, at de øger størrelsen på deres hær).

General Harald Kujat («pensioneret») fra Tyskland, tidligere stabschef for landets væbnede styrker og formand for NATO's militærkomité, og nu en førende kritiker af vestlige strategier for optrapning, siger: »Hvis der leveres vidtrækkende våben nu, vil Ukraines evne til at angribe mål, der er af eksistentiel betydning for Rusland, øges – og dermed risikoen for, at denne krig vil sprede sig.« Angreb på militære anlæg dybt inde i Rusland kan ved at ramme russiske advarselsradarer og relaterede systemer udløse et ødelæggende atomart modsvar.

Hvordan får man støtte til en politik, der er så vanvittig som at lægge madding ud til den russiske bjørn? At terrorisere politiske og sociale modstandere er en teknik, som har været velkendt siden 1960'erne. At forbyde udbredelsen af alternative synspunkter er populært i dag, som det ses i den lovgivning, der nu foreslås i Australien. Det er også effektivt at drive folk til vanvid ved at ødelægge den klassiske kultur og fremme et »kritisk« syn, der vender op og ned på selve idéen om en erkendelig sandhed til fordel for alle mulige identiteter, ved at afskære tænkningen, mens man stimulerer følelserne. Vi bør ikke blive overraskede over at høre nærmere om, hvordan de mange undersøgelser i New York City mod borgmester Eric Adams og hans administration er et udtryk for en form for kontrol.

Men denne kontrol er ved at blive svækket. Indien, eksempelvis, ignorerer de indtrængende krav fra USA og Storbritannien om sammen med dem at undertrykke rapporteringen fra Russia Today, sådan som disse såkaldte frihedsbastioner har gjort det. Og Chile har tilsluttet sig Sydafrikas sag mod Israel ved FN's Internationale Domstol.

Det stærkeste redskab til at overvinde de angloamerikanske

kræfter, der driver menneskeheden mod dens potentielle udslettelse, er skabelsen af et nyt paradigme for internationale og sociale relationer, baseret på vores smukke menneskearts unikke kreative evner.

Denne tilgang er blevet demonstreret i mange måneder på møderne i Den Internationale Fredskoalition. Den er blevet omsat til handling i koncentreret form i Schiller Instituttets NYC Community Chorus' 9/11-mindekoncert »Restoring America's Classical Tradition«.

Foto: Schiller Institute NYC Community Chorus 9/11 memorial concert "Restoring the Classical Tradition in American."

Hvem vil stoppe nedstigningen til MAD-ness?

Ikke korrekturlæst

af Dennis Small (EIRNS) – 12. september 2024

Mens du læser disse ord, er pistolen ved at blive spændt for at starte en direkte atomkrig mellem NATO og Rusland før valget den 5. november i USA. Hvis det får lov til at ske, vil verden være et øjeblikks afstand fra en global atomkrig.

Måske er tiden inde til endelig at lytte til LaRouche og handle nu, før missilerne begynder at flyve.

Tror du, at vi overdriver eller måske er lidt apokalyptiske? Tror du på mediernes vrøvl om, at LaRouche er en »ekstremist«, som trygt kan fejes til side, i hvert fald i øjeblikket? Så tænk dig om en ekstra gang og bliv aktiv – mens du stadig kan.

Læs venligst følgende rapporter fra de sidste 24 timer:

Den amerikanske udenrigsminister Blinken og den britiske udenrigsminister Lammy mødtes med Ukraines Zelenskyj i Kiev den 11. september og brugte derefter Londons The Guardian til at lække, at de havde fået USA's »godkendelse« på plads til opstilling af langtrækkende NATO-missiler med høj præcision i Ukraine for at kunne ramme dybt ind på russisk territorium. Aftalen skal besegles, hvis ikke annonceres, på præsident Bidens møde med den britiske premierminister Starmer i Det Hvide Hus den 13. september. Blinken indrømmede, at dette indebar en risiko, men proklamerede, at risikoen – eksempelvis for en atomkrig – ”ikke nødvendigvis er en dispositiv faktor”, et juristudtryk for udslagsgivende eller afgørende. Med andre ord: Fanden tage torpedoerne, vi fortsætter for fuld kraft.

Den russiske præsident Putin svarede, at det ukrainske militær hverken kan tildele missioner eller styre så raffinerede præcisionsvåben på egen hånd, og derfor, hvis det besluttes at bruge dem, ”vil det betyde deres [USA's og NATO's] direkte involvering i konflikten, og det vil helt klart ændre selve kernen, selve karakteren af konflikten dramatisk. Det vil betyde, at NATO-landene – USA og de europæiske lande – er i krig med Rusland. Og hvis det er tilfældet, vil vi i betragtning af ændringen i konfliktens væsen træffe passende beslutninger som svar på de trusler, der vil blive stillet os.”

Samtidig med at den vanvittige London-Washington-akse forsøger at få Putin til at kaste sig ud i et nukleart skræmmespil, rejser der sig stemmer i Rusland, som kræver, at Putin bruger atomvåben som den eneste måde at overbevise Vesten om, at Rusland mener det alvorligt. »Det er på høje tid, at vi erklærer, at ethvert massivt angreb på vores territorium giver os ret til at svare igen med et angreb med atomvåben,« udtalte veteranstrategen Sergey Karaganov til bladet Kommersant. Den meget læste Karaganov er æresformand for Præsidiets Råd for Udenrigs- og Forsvarspolitik, og han har gentagne gange

opfordret til at vende tilbage til den uansvarlige Kissingerske doktrin om Mutually Assured Destruction (MAD) ved at true med at anvende en atombombe og endda rent faktisk bruge den, hvis Vesten tror, at Rusland bluffer.

Modstanden mod den vanvittige London-Washington-krigspolitik vokser i både USA og Europa – som det fremgår af fremskridtene på de ugentlige møder i Den Internationale Fredskoalition (IPC), der organiseres af Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche – men det er stadig for lidt og for langsomt. Rusland, Kina og den Globale Majoritet i almindelighed, herunder dem, der samles omkring BRIKS-processen på vej mod topmødet i Kazan den 22.-24. oktober, overvejer, hvordan de kan gribe ind for at stoppe marchen mod global krig. De kigger nøje på USA og Europa for at finde tegn på fornuft og vilje til at drøfte en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur med dem.

IPC holder sit 67. ugentlige møde fredag den 13. september kl. 17

Tilmeld dig her for at deltage.

Foto: Flickr/Kelly Michals

**Invitation til Den
Internationale
Fredskoalitions Zoom-mode den**

13. september 2024 kl. 17-19: NATO-vampyrer hylér; Schiller Instituttet øger indsatsen

Deltage i Den Internationale Fredskoalitions Zoom-møde fredag
den 13. september kl. 17-19

Talerlisten:

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og
internationale formand

Larry C. Johnson – former CIA analyt,
Dr. Mubarak Awad, Co-Founder of Nonviolence International,
and others.

Tilmeld dig her for at modtage et Zoom link.

af DENNIS SPEED

Den 10. september 2024 – EIRNS

Hvad har fået en obskur fransk-baseret publikation, *Intelligence Online*, til pludselig ikke bare at angribe Schiller Instituttet, men også at opfordre det amerikanske justitsministerium til at »lukke munden på instituttet«? (Se nedenfor.) Var det noget, Schiller Instituttet sagde? Ikke helt, men tæt på.

Schiller Instituttets offentliggørelse den 3. september af ambassadør Jack Matlocks sandfærdige vurdering af det absurde i USA's nuværende udenrigs- og (selvdestruktive) militærpolitik over for Rusland, Kina og Sydvestasien – som fra marts i år omfatter en forpligtelse til en atomkrig på tre fronter mod Rusland, Kina og Nordkorea – bliver nu taget op af andre nyhedsformidlere. Det har skabt et lille jordskælv blandt de engang så kompetente transatlantiske »eliter«, som i modsætning til »Madeleine Albrights børn« – Antony Blinken, Victoria Nuland, Samantha Power og andre – ved, at det, Jack

Matlock har sagt, er sandt. Matlock var præsident Ronald Reagans ambassadør i Sovjetunionen fra 1987 til 1991 og et ægte vidne til, deltager i og formgiver af vores nuværende historie, en anden støbning end nutidens »førsteholdsstuderende« i udenrigsministeriet.

»Det forekommer mig, at det er ekstremt farligt at forsøge, hvad der i realiteten er en uerklæret krig mod en atomart bevæbnet magt, som med rette eller urette opfatter, at dens suverænitet og endda dens politiske eksistens er truet,« rapporterede Sputnik, at Matlock sagde fra sit interview den 3. september. Matlock bemærkede nogle dage senere, på Den Internationale Fredskoalitions møde den 6. september, at »jeg tror hvad vi er nødt til at forstå, er, at udvidelsen af NATO og især baserne – og i dette tilfælde var det baserne, der var planlagt i Polen og Rumænien til anti-ballistiske missiler – viste sig, selv om det var defensive våben, let kunne omstilles til offensive våben. Så det var forståeligt, at den russiske leder (Putin) ville være meget imod. Alligevel fortsatte vi, og efter gradvist at have trukket os fra stort set alle våbenkontrolaftaler, som vi havde forhandlet os frem til i 1980'erne og begyndelsen af 90'erne, begyndte vi at forsøge at påvirke den ukrainske regering og tilbyde NATO-medlemskab. Så jeg mener, at det var en fuldstændig omvending af det diplomati, vi brugte under Den kolde Krig...«

Hans Sataniske Majestæts NATO var dog ikke tilfreds, hverken med Matlocks oprigtighed eller hans timing. Hans bemærkninger kommer trods alt lige før den nyvalgte britiske premierminister Keir Starmer fra Labour-partiet ankommer til USA. Han kommer delvis for at bekræfte, at Joe »Being There« Biden gennem et brev sendt til Kongressen den 29. juli sørger for, at amerikanske atomvåben bliver fuldt tilgængelige gennem en ændring af den britisk-amerikanske gensidige forsvarsaftale fra 1958, så de rent faktisk kan anvendes af »britiske hjerner«. Hverken en fremtidig præsident eller Kongressen vil, i åbenlys strid med USA's forfatning, være i stand til at

udfordre dette arrangement. Nogle kalder det »det særlige forhold«. Andre siger sandheden og kalder det forræderi mod USA's forfatning.

I London i går sagde Tony Blinken sammen med den britiske udenrigsminister David Lammy: »Vi taler om det særlige forhold. Jeg vil gerne kalde det essentielt – essentielt for vores nationer, essentielt for vores folk, essentielt for folk langt ud over vores kyster.« Ligesom det babylonske præsteskabets overvågende »rådgivende« rolle over for den persiske militærstat, er det i City of London og Wall Street at beslutningerne nu centraliseres. Washington D.C. og dets præsidentskab bliver blot et gennemgangssted. Vil atomkrig, enten på grund af fejlregning eller planlægning, blive resultatet?

Men, hvad nu hvis hele skakbrættet simpelthen bliver vendt om? Hvad nu, hvis fornuftige stemmer som Jack Matlocks, eller Veterans Intelligence Professionals for Sanitys medstifter Ray McGovern, eller oberst Larry Wilkerson fra Eisenhower Media Network, bliver forstærket og hørt i USA og gentaget af lignende stemmer i Tyskland, Frankrig, Italien, Sverige og mange andre lande? Det er den proces, der nu sker gennem Den Internationale Fredskoalition. Det er forudsætningen for en ægte sokratiske dialog om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Det er der hårdt brug for, fordi den nuværende diplomatiske situation er i et dødvande. Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov gjorde det i går klart, at efter hans mening »handler problemet endnu en gang ikke om territorier, men om folks rettigheder, som er blevet tilsidesat – og alle de politiske initiativer, der florerer, nævner dem ikke.«

Det er Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttets forslag om Ti principper for en ny international strategisk og udviklingsmæssig Arkitektur, der faktisk tager hensyn til alles interesser. Muligheden for, at instituttets forslag med succes kan katalysere et »Fornuftens Råd« blandt de

transatlantiske nationer, som vil vælte de »gale hunde og englændere«, der fremprovokerer atomkrig, har skræmt NATO's tankepoliti. De har gennem det, der hedder Intelligence Online, udgivet en historie, »USA's Washington-baserede non-profit-organisation fortsætter med at sprede Kremls budskab«, som begynder med: »Schiller Instituttet har vedvarende samarbejdet med russiske medier, selv mens USA slår ned på udenlandsk indflydelse.« Selv om det er den samme taktik, der blev brugt i 1982, da Præsidentens Rådgivende Udvalg for Udenlandske Efterretninger (PFIAB) blev aktiveret mod økonomien, statsmanden og Schiller Instituttets medstifter Lyndon LaRouche, er der en forskel.

Nu, i 2024, 42 år senere, er dette »beskidte trick« dømt til at mislykkes – ligesom forsøgene på at splitte Rusland ad, inddæmme Kina eller udrydde palæstinenserne. Dengang eksisterede BRIKS-Plus ikke, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ eksisterede ikke; Indiens, Kinas og selv USA's avancerede rumprogrammer eksisterede ikke. Den voksende bølge af regeringsbaseret censur af journalister er et forgæves forsøg på at skabe en kølende effekt mod en vulkan af utilfredshed, en utilfredshed, som vokser med hvert forsøg på at mindske dens stemme og magt. Tulsi Gabbard, som engang var næstformand for Demokraternes Nationale Komité, er (med hendes egne ord) »på en hemmelig terrorliste...«. Nu kalder regeringen mig en terrortrussel.« Er det et fantastisk udtryk for magt – eller for svaghed?

I et overmættet miljø kan et enkelt molekyle, en »svag kraft«, fremkalde krystallisering, den pludselige fremkomst af en veldefineret, ordnet struktur, »som ud af ingenting«. På samme måde kan en idé, der er baseret på et princip, som kun få måneder tidligere blev afvist som »upraktisk«, blive den dominerende intellektuelle valuta i en krisetid. Den idé, som repræsenterer et dybere, usynligt, højere, »poetisk« princip, kan tage form af en effektiv politik, som omfavnes af en stor del af, ja hele menneskeheden, så ufuldkomne mennesker og

ledere, »selv om de fornægter og afsværger, alligevel tvinges til at tjene den magt, som sidder på tronen i deres egen sjæl.« Det er derfor, at Percy Shelleys ofte citerede bemærkning om, at »digtere er verdens uerkendte lovgivere«, på trods af alle vores fejl og mangler fortæller os, hvilken metode vi og menneskeheden kan håbe på at sejre med. Det er i lyset af denne sandhed, udtrykt af ambassadør Matlock og andre, at den falske autoritet, som i øjeblikket udøves af den totale og evige krigs vampyrer, fordamper, ligesom en vampyr selvdestruerer i sollys.

Foto: Ambassadør Jack Matlock during a Sep. 3 interview with EIR's Mike Billington

Vigtige diplomatiske skift på vej, men der er brug for mere

JASON ROSS

Den 9. september 2024 – EIRNS

Er de igangværende, meningsfulde diplomatiske fremskridt mod fred tilstrækkelige til at ændre regeringerne i de angloamerikanske NATO-lande?

Der er store diplomatiske bestræbelser i gang i forbindelse med Israels overtrædelse af folkeretten i dets angreb på det palæstinensiske folk. For det første har Den Arabiske Liga, Organisationen for islamisk Samarbejde og Den Alliancefrie Bevægelse skrevet et fælles brev til den nuværende formand for FN's Generalforsamling og bedt ham om at genindkalde forsamlingen i næste uge inden for rammerne af Uniting for Peace, som blev etableret ved UNGA Resolution 377, for at tage

fat på Israels manglende overholdelse af Den Internationale Domstols (ICJ) udtalelser. De kræver handling i næste uge med et hastemøde, der begynder tirsdag den 17. september, og handling onsdag den 18. september.

En rapporteret resolution, som Det Palæstinensiske Selvstyre har sendt i omløb, viser, hvordan denne handling kan udformes. Den minder om vigtigheden af international lov, Israels afvisning af at overholde ICJ, kræver, at Israel »straks afslutter sin ulovlige tilstedeværelse i de besatte palæstinensiske områder«, kræver ret til at vende tilbage for alle dem, der er blevet fordrevet siden grænserne i 1967, og opfordrer blandt andet FN's medlemslande til at ophøre med at støtte Israels militære aktiviteter i disse områder.

Som svar på dette initiativ har Israels udenrigsminister, Israel Katz, truet med at »knække og opløse« Det Palæstinensiske Selvstyre, hvis det ikke ophører med sine bestræbelser på at holde Israel ansvarlig over for international lov.

Hvad angår ICJ, har Sydafrika en deadline den 28. oktober til at indsende yderligere materiale for at opretholde sin sag mod Israel, hvis diplomater arbejder på overtid for at få USA til at lægge pres på Sydafrika for at få landet til at droppe sagen.

Det virker ikke sandsynligt, at det vil lykkes for Israels diplomater. I dagene op til Forum on China-Africa Cooperation mødtes Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa og Kinas præsident Xi Jinping og udsendte en fælles erklæring, som indeholdt nedenstående:

“De to parter er dybt bekymrede over den alvorlige humanitære katastrofe i Gazastriben, der er forårsaget af den israelsk-palæstinensiske konflikt og dens afsmittende følger. ... Kina roste den positive rolle, som Sydafrika har spillet i at aktivere det internationale samfunds rolle i konflikten i

Gaza, og er villig til at arbejde sammen mod en omfattende, retfærdig og varig løsning på et tidligt tidspunkt. Sydafrika udtrykte sin påskønnelse af Kina for med succes at have inviteret forskellige palæstinensiske fraktioner til at holde en forsoningsdialog i Kina og for at have underskrevet Beijing-erklæringen.«

(De roste også Kinas og Brasiliens samt Den Afrikanske Unions indsats for at afslutte konflikten i Ukraine).

I mellemtiden gav Jordans udenrigsminister sin tyske kollega en alvorlig opsang om, at ofrene for den nuværende israelske regering ikke kun er det palæstinensiske folk, men også selve folkeretten og anseelsen af nationer som Tyskland, der præsenterer sig selv som menneskerettighedsforkæmpere. »Hvornår vil Tyskland indføre sanktioner mod dem, der klart overtræder folkeretten og den humanitære folkeret?« spurgte han hende under deres fælles pressekonference.

Den tyske kansler Olaf Scholz, som gentagne gange har understreget sit ukuelige engagement i Ukraine, har måttet indrømme, at fremtidige fredsdiskussioner i Ukraine må omfatte Rusland, noget som han sagde, at selv Zelenskyj anerkender.

Selv CNN har ikke været i stand til at fremstille Ukraines militær i et positivt lys. Tv-stationen har måttet indrømme, at moralen er lav, mens antallet af deserteringer og ulydighed er højt.

Så langt, så godt, men tro ikke et øjeblik, at nogen af disse udviklinger vil forhindre det angloamerikanske herredømme i at risikere alt, selv atomkrig, for at opretholde dets ubestridte forrang i verden!

Der er rapporter om endnu et kommende forsøg fra de ukrainske styrker i Kursk på at angribe atomkraftværket, hvilket ville være blandt de mest optrappende tiltag, man kunne forestille sig.

Den anden side af krigsførelsen er mental – herunder krigen mod tanke- og ytringsfrihed. Mens de fleste europæiske lande aldrig har nydt godt af den stærke beskyttelse, der er nedfældet i det første tillæg til den amerikanske forfatning og i flere højesteretssager, går situationen fra slemt til værre. I Storbritannien har ingen ringere end den tidligere ambassadør Craig Murray f.eks. besluttet at flygte fra sit hjemland på grund af risikoen for, at han (igen) bliver fængslet for sin politiske aktivitet. Den seneste, meget mærkelige rapport i USA om russiske agenter, der angiveligt betaler absurd store beløb til influencere på de sociale medier, peger på de igangværende og kommende forsøg på at kontrollere alle politiske budskaber under »Russiagate«-lignende undskyldninger. Betänk også anholdelsen af Pavel Durov fra Telegram i Paris, Frankrig.

Selv de gensidigt fordelagtige projekter, der vil bringe verden ud af fattigdom og menneskeheden til stjernerne, har deres modstandere. Energiprojekter i Afrika angribes som bekendt for deres angiveligt forfærdelige miljøeffekter, mens *hundredtusinder* af mennesker på hele kontinentet *hvert år* dør af indendørs luftforurening forårsaget af madlavning med træ, møg eller anden biomasse i stedet for elektricitet eller gas.

Hvor mange mennesker, som burde arbejde for at stoppe den kommende verdenskrig, bruger i stedet deres tid på at fokusere på klimaforandringer? Hvilke andre undskyldninger – hvilke andre »problemer« – søger folk for at undgå at se det store billede?

LaRouche-bevægelsen har i årtier beskæftiget sig med verdens historiske retning fra højeste niveau, herunder den højere vision om udvikling, der gør det muligt at løse kriserne i Sydvestasien. Den Internationale Fredskoalition, indkaldt af Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, påtager sig opgaven med at forstærke indsatsen for at stoppe krig, samtidig med at den præsenterer parametrene

for en *aktiv, energisk* fred, der sømmer sig for vores menneskelige arts iboende værdighed.

Foto: GovernmentZA

LaRouche og historiens ustoppelige kraft

STEWART BATTLE

Den 8. september 2024, EIRNS

Den 8. september markerede Lyndon LaRouches (1922 – 2019), 102-års fødselsdag – den verdenshistoriske statsmand og sin tids mest præcise økonomiske prognosemager. Der er ingen, hvis liv og bidrag står mere i centrum af den aktuelle verdenshistorie end LaRouche, og samtidig hvis fjender hårdere forsøgte at lukke munden på, bagtale og eliminere. Da det nuværende verdenssystem er i færd med at bryde sammen og skifte fra efterkrigstidens orden til en ny, post-kolonial arkitektur (hvis vi overlever en sådan overgang), er der ingen, hvis arbejde vil spille en mere afgørende rolle for et nyt systems succes end Lyndon LaRouche – hvis arv i øjeblikket bæres videre af hans kone, Helga Zepp-LaRouche.

I et interview i 1976 insisterede LaRouche på, at »efterkrigstidens internationale monetære system er i færd med at kollapse«, og advarede om at hvis det ikke blev erstattet, var verden på vej mod en depression værre end i 1930'erne, og en atomkrig mellem supermagterne. Men han opstillede også forudsætningerne for en løsning på denne krise:

»Det er klart, at der ikke er noget problem mellem

Sovjetblokken og NATO-landene som nationer, der ville berettigede en atomkrig. Det er udelukkende den monetære krise, som har bragt os i denne situation. Så derfor, hvis vi får et nyt valutasystem, fjerner vi ikke kun faren for en generel depression – der behøver ikke at opstå en depression – men vi fjerner også den verdenssituation, der ville føre til atomkrig.”

Derfor, sagde LaRouche, »er den grundlæggende form for løsning i det væsentlige denne: OECD-landene er bankerotte, udviklingssektoren er bankerot. Men det behøver ikke at være en katastrofe... Man tager simpelthen denne masse af ubetalelige papirer, skubber dem til side til fremtidig genforhandling, opretter et nyt pengesystem for at skabe kredit til at holde basisproduktionen og landbruget og industrien i gang. På nuværende tidspunkt kan vi få, dvs. enhver i Det Hvide Hus, der ønsker det, kan få et nyt internationalt pengesystem, som ville formidle ca. 300 mia. dollars om året i langsigtet kredit, primært til eksport af industrivarer fra den avancerede sektor til udviklingssektoren, hvoraf USA's andel ville udgøre ca. 100 mia. dollars om året. Det ville få os ud af depressionen; det ville få verden ud af depressionen, og det ville tilvejebringe et stabilt pengesystem og et langsigtet perspektiv for vækst. Uden en sådan foranstaltning er der intet håb om at undgå depressionen, og jeg tror, der er meget lidt håb om at undgå krig.«

I et senere spørgsmål uddybede LaRouche, hvordan dette ville fungere, herunder de vigtigste investeringsområder for global økonomisk vækst: »Vi har i udviklingssektoren en kapacitet i form af veldefinerede projekter ... landbrugsudvikling, udvikling af industricentre, byudvikling og udvikling af infrastruktur. Vi er i stand til at investere op mod en halv billion dollars om året i udviklingssektoren – det er verdens kapacitet. Det indebærer massiv landbrugsudvikling på det asiatiske subkontinent, vi kan gøre Rio de la Plata-regionen i Sydamerika, det vil sige det nordlige Argentina, det sydlige

Brasilien og Uruguay, til et af verdens store landbrugs- og industriområder med hensyn til produktion; alt der kræves er traktorer, gødning og så videre. Sahel, som nu er et hjemsted for pest, sult og sygdom, kan i løbet af 15-20 år ikke kun på kort sigt bringes ud af sin nuværende elendighed, men kan blive den store brødkurv for hele Afrika. Derudover har Indien ... selv om det på den ene side er et fattigt land med hensyn til landbrug, har Indien den tredjestørste befolkning af videnskabsfolk og ingeniører i verden – et stort industrielt potentiale samt midlerne til at udvikle sit landbrug...

»Biproduktet af at øge verdens eksport til udviklingssektoren med 300 milliarder dollars til denne type arbejde ville betyde, at man ville opnå en yderligere vækst i de industrielle behov, en vækst i verdenshandlen, hvilket ville betyde, at vi ville være i gang med det største industrielle opsving i moderne historie.«

Med andre ord opfordrede LaRouche til at skabe en ny, win-win finansiel arkitektur, som ville fremme global økonomisk vækst. Det ironiske ved den nuværende situation, især i anledning af LaRouches 102-års fødselsdag i september, er, at LaRouches prognose fra 1976 på en måde er sammentrængt til den nuværende situation i verden i dag. Overvej følgende:

Det vestligt dominerede finanssystem er overbelånt og balancerer på randen af kollaps, kun holdt flydende af enorme mængder af dollars, som er blevet pumpet ind i systemet i løbet af de seneste år på bekostning af drastisk faldende levestandarder for amerikanere og borgere over hele verden. Samtidig kaster nationerne i Vesten sig hovedkulds ud i en potentiel atomkrig mod Rusland, med Kina inden for rækkevidde, som følge af de to sidstnævntes afvisning af at indføre det stadigt mere bankerotte og dysfunktionelle system, som LaRouche beskrev for næsten 50 år siden. Det er også ironisk, at både Rusland og Kina i sidste uge var værter for deres egne respektive topmøder, Eastern Economic Forum (EEF) i Vladivostok og Forum on China-Africa Cooperation (FOCAC),

hvilket er et udtryk for, at voksende dele af verden netop tager spørgsmålet om fysisk økonomisk udvikling op som hjørnesteinen i en ny win-win økonomisk arkitektur til at erstatte det uddøende transatlantiske.

Det er netop et sådant truet nyt system, som angloamerikanerne har erklæret, at de vil gå til atomar verdenskrig for at stoppe.

Lørdag den 7. september blev cheferne for de amerikanske og britiske efterretningstjenester kørt i stilling foran et publikum i London for at advare verden om den »fare«, som Rusland og Kina udgør, og samtidig insistere på, at det »særlige forhold« mellem USA og Storbritannien vil understøtte verden »ind i det næste århundrede«. De undlod at nævne, at USA i øjeblikket er ved at revidere sin atomdoktrin, mens USA og Storbritannien er ved at afskaffe kravene om fornyelse af deres atomdelingsdoktrin som forberedelse til en potentiel forebyggende atomkrig mod Rusland. De undlod også at nævne, at der er en stadig større indsats i gang for at konfrontere Kina, herunder den potentielle udstationering af Tomahawk-missiler med mellemlang rækkevidde i Indo-Stillehavet.

Mens mange måske lader sig narre af den slags tegneserieagtige fortællinger, er sandhedens magt – som LaRouche udøvede den – langt stærkere. Historien kan ændres gennem en fælles indsats fra små, men intellektuelt overlegne grupper af organisatorer, som er i stand til at formidle ovennævnte sandhed til andre – især i krisetider, hvor tidligere accepterede fortællinger bryder sammen. Sådan er det med den Internationale Fredskoalition, som netop har holdt et banebrydende møde i sidste uge. Fat mod i denne proces, og udbyg koalitionen i de kommende dage og uger.

Foto: EIRNS/Stuart Lewis

Der skabes historie i øst i denne uge, mens der skabes krig i vest

STEWART BATTLE EIRNS

Den 3. september 2024

Det årlige Eastern Economic Forum (EEF) åbnede i Vladivostok i Rusland tirsdag den 3. september med den passende titel: »Fjernøsten 2030. At kombinere styrker for at skabe nyt potentiale.» Det forventes, at så mange som 6.000 deltagere fra 76 lande vil være til stede...

Onsdag den 4. september åbner Samarbejdsforummet mellem Kina og Afrika (FOCAC) i Beijing, hvor anslået 50 statsoverhoveder fra de 54 afrikanske lande vil deltage. Topmødet er et vigtigt omdrejningspunkt for de afrikanske lande, som ikke kun ser Kina som en uvurderlig partner, men også som en potentiel vej til deres fremtidige økonomiske velstand. Det er derfor ikke overraskende, at den afrikanske eksport til Kina er femdoblet i løbet af de forgangne 18 år.

Tilsammen illustrerer disse to begivenheder det dramatiske skift, der finder sted i verden – skiftet mod øst og den økonomiske fremkomst af det Globale Syd. Mens der stadig er en håndfuld fanatikere i det vestlige politiske etablissement, som insisterer på, at enten »Rusland er isoleret« eller »Kina er ved at kollapse«, så tror størstedelen af verden ikke på det. Faktisk antyder nyheden i denne uge om Tyrkiets beslutning om formelt at ansøge om at blive medlem af BRIKS – det første NATO-medlem, der gør det – yderligere den virkelighed. I en relateret udvikling fra Afrika meddelte

industrimanden Aliko Dangote Nigerias første indenlandsk producerede benzin nogensinde – en bedrift, som vil tjene til at frigøre Nigeria fra lænkerne af international finanskontrol over landets ressourcer.

På den anden side afslører de barnagtige handlinger fra USA og andre i det globale NATO, hvor fordærvede de formodede »forsvarere af demokratiet« faktisk er. Den 2. september beslaglagde USA et venezuelansk præsidentfly, som var i Den Dominikanske Republik for at blive repareret, og begrundede det med Venezuelas overtrædelse af sanktioner. Ingen advarsel, intet diplomati; bare simpelt tyveri var den metode, de amerikanske myndigheder valgte. Kombineret med indefrysningen af Ruslands og Afghanistans finansielle aktiver, hvilket land vil føle sig sikker på at opbevare noget i USA nogensinde i fremtiden?

Selvom denne vending mod øst er et eksempel på den historiske transformation, der finder sted i verden, og som afslutter de sidste 600 års kolonialisme, er der dog ingen garanti for, at verden vil overleve den. Så længe det angloamerikanske imperium beslutter sig for at møde denne forandring med magt og forsøger at undertrykke den, er verden på et ensrettet tog mod en global atomkrig.

Som denne publikation og Den Internationale Fredskoalition har diskuteret, er USA begyndt at ændre sin atomdoktrin og atommissilteknologi, i det der kun kan forstås som en forberedelse til et forebyggende atomart angreb på Rusland. Det er vanvid, og det kræver den størst mulige mobilisering imod det fra amerikanske og europæiske borgere i de kommende dage. Den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritter gjorde det usædvanligt klart i et interview den 2. september, hvor han påpegede, hvordan disse trusler nu har fået Rusland til at overveje at ændre sin atomvåben-doktrin som reaktion:

“Når man forsyner Ukraine med langtrækkende præcisionsstyrede missiler, der kan ramme Moskva og andre steder; når man har

atomvåben i NATO i alarmberedskab; når man har hangarskibe udstationeret ... så er det ikke paranoia fra Ruslands side at sige "1+1+1+1=potentiale for et forebyggende angreb". Derfor har Rusland ændret sin atomare doktrin, mens vi taler. Viceudenrigsministeren [Sergej Ryabkov] har meddelt dette... Russerne har ændret deres holdning til atomkrig og deres atomare stillingtagen. Rusland hælder til egen forebyggelse – de vil ikke vente på at blive ramt. Hvis det ser ud til, at NATO, USA, enten direkte eller gennem stedfortræder, vil angribe Rusland på en måde, der truer dets nationale kommando- og kontrolkapacitet, vil Rusland ikke vente på at blive angrebet. Når Rusland tror, at det er ved at blive angrebet, vil det imødegå det, og det vil imødegå det med atomvåben."

Ritter sluttede af med at opfordre sine medborgere: »Vi er så tæt på. Så tæt på! Og hvis folk ikke vågner op og begynder at stille spørgsmål og kræve svar fra deres regeringer – så er vi så tæt på...«

Et nyt globalt paradigme kan skabes med samarbejde – størstedelen af verden ønsker det. Det er et valg mellem dette og en civilisationsødelæggende krig.

Foto: kremlin.ru

Det tyske valg vidner om en 'afstemning om fred'; Skærp

bevidstheden om faren for atomkrig

Marcia Merry Baker

2. september 2024 (EIRNS) – Resultaterne af valget den 1. september i Thüringen og Sachsen antyder, at der igen er opstået en fredsbevægelse i Tyskland, selv om den ikke er hverken afgørende eller udbredt. De punkter, der var fælles for de vindende partier i det østlige Tyskland i går, var: Nej, til vedvarende levering af våben til Ukraine; og Ja, til at genoprette diplomatiet for at løse krisen.

Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Institutet, sagde i dag: »Valgresultaterne i to af de østtyske delstater er en overvældende demonstration af, at krigspartiet kan lide et tilbageslag, og det bør være et opmuntrende tegn for alle, der ønsker at modsætte sig den direkte vej til Tredje Verdenskrig, som vi allerede er meget langt henne på. Jeg tror, at det helt sikkert er den vigtigste begivenhed i weekenden, og jeg vil også sige, at det er fredsbevægelsens genopståen i Tyskland, hvilket jeg også synes er ret lovende.»

I sin rapportering om gårsdagens tyske valg beskrev Zepp-LaRouche også, hvor rystede de kontrollerede transatlantiske medier var, da valgresultatet kom i går aften, selv om det var forventet. En nyhedsoplæser på tv søndag aften var »synligt rystet«, da han rapporterede om afstemningen. Inden for få timer var den transatlantiske fortællingsmaskine i gang med at producere »historier« for at dække over sandheden om antikrigsafstemningen. (Selv om det indvandrerkritiske spørgsmål desværre var en faktor i AfD-afstemningen -red.] [t]he {New York Times} sammenfattede valgresultaterne til anklagen om, at det er første gang i 80 år, at højreekstremister har vundet et valg. Den anden tv-kanal i Tyskland sidestillede direkte afstemningen med Anden

Verdenskrig.

I korte træk: I de to østtyske delstater Sachsen og Thüringen var de partier, der fik flest stemmer ved valget til delstatsparlamentet, Alternativ for Tyskland (AfD) og Sahra Wagenknecht Alliance (BSW) – et parti, der først blev etableret i februar. I Thüringen røg to af de nationale trepartikoalitioner – de krigeriske Grønne og de »liberale« Frie Demokrater – helt ud af delstatsparlamentet med for få stemmer. I Sachsen blev de Frie Demokrater ligeledes smidt ud, og De Grønne kom kun med nød og næppe i delstatsparlamentet.

Disse og andre faktorer i situationen i Tyskland bidrager til øget "ustabilitet og manglende regeringsførelse" i Tyskland, i betragtning af den nuværende koalitionsregerings skammelige underdanighed over for USA og NATO, påpegede Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, i dag. I Frankrig er der ligeledes kaos og en regering uden mandat.

Men styrkelsen af den dybe forståelse og arbejdet for en ny sikkerhedsarkitektur og sammenkoblingen af kræfter, der er positive over for at afslutte krigsparadigmet, kan gøre hele forskellen i verden.

I Israel var hundredtusinder af israelere på gaden i weekenden for at protestere mod Netanyahu-regimets dødbringende ubarmhertighed. Efter gårsdagens demonstrationer, de hidtil største siden 7. oktober 2023, organiserede Histadrut – den ældste og største fagforening i Israel – bred støtte til en generalstrejke i dag, i det der skulle være en dagslang aktion. Den blev lukket ned tidligt efter ordre fra en højesteret med det juridiske argument, at strejken var "politisk". Men Histadrut-leder Arnon Bar-David, leder af fagforeningen med 750.000 medlemmer, sagde, at selv om de respekterede rettens kendelse denne gang, »var solidaritetsstrejken et vigtigt skridt, og jeg står bag den.« Det var ikke en enkelt »politisk« lejr eller fraktion, men »hundredtusinder af borgere stemte med fødderne. Vi beviste,

at der med hensyn til gidslernes skæbne ikke er noget højre eller venstre, kun liv eller død.«

I USA demonstrerer de studerende igen mod folkedrabet i Gaza, nu hvor universiteterne har genoptaget skoleåret. I sidste uge var der aktioner på University of Michigan, Cornell og i det sydlige Californien.

I går var der demonstrationer i hele Tyskland på »Antikrigsdagen« den 1. september, som markerer den dato i 1939, hvor Hitler invaderede Polen. De fleste antikrigsaktioner omfattede et par hundrede mennesker, med et par tusinde i nogle byer, herunder Berlin og München.

En særlig tværgående aktion mellem USA og Europa fremgår af den videobesked til det tyske folk, som blev afspillet ved demonstrationen i München, fra Scott Ritter, tidligere amerikansk marinesoldat og FN-våbeninspektør. Den blev meget vel modtaget blandt de omkring 3.500 fremmødte. Ritter sagde: »Se tilbage på jeres historie«, og fortalte detaljeret om de store demonstrationer i Tyskland i 1980'erne mod placeringen af amerikanske missiler i Tyskland, og hvad der førte til INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces) fra 1987. Han sluttede af med at tale om den ekstreme fare, der i dag er ved at tillade amerikanske missiler i Tyskland i 2026. Han fik spontane klapsalver. »Tillad ikke disse missiler på tysk jord! Gør det rigtige. Gå på gaden! Det virkede dengang. Det vil virke i dag!«

Ritter organiserer en demonstration den 28. september med centrum i Kingston, New York, og andre byer. Han er engageret i at gøre det amerikanske valg til et "tema" for at stoppe faren for atomkrig. Andre sponsorer har planlagt nationale demonstrationer den 28. og 29. september i Washington, D.C. Den 3. oktober vil omkring 1.500 grupper og enkeltpersoner sponsorere demonstrationer i Tyskland i anledning af landets genforening i 1990.

Både nødvendigheden af og muligheden for at ændre verdens gang kan ses i de multinationale begivenheder, der alle finder sted i denne uge. På siden af økonomisk sikkerhed og udvikling mødes det Kinesisk-afrikanske Samarbejdsforum (FOCAC) i Beijing den 4.-6. september, og det Østlige økonomiske Forum mødes i Vladivostok den 4.-6. september.

På siden af det vestlige krigsparadigme mødes Ukraine Defense Contract Group den 6. september i Ramstein, Tyskland, hvor den amerikanske forsvarsminister, general Lloyd Austin, er vært, for at drøfte, hvordan man kan fremstille flere våben, dræbe flere ukrainere og angribe Rusland. Vi er i farezonen for at fremprovokere en atomkrig.

Det må stoppes. Den Internationale Fredskoalition har med sine ugentlige verdenskonferencer en platform til rådighed for at skabe den styrke, der er nødvendig for at trække os tilbage fra truslen om atomar udslettelse; ind i en fremtid med smuk vækst.

Foto: Wikimedia Commons

Ukraine og afslutningen på den tåbelige orden

Ikke korrekturlæst

af Stewart Battle (EIRNS) – 31. august 2024

Ekstremt bekymrende udviklinger fortsætter med at dukke op fra Ukraine og dets stadig mere åbenlyse angreb på russisk

territorium. Sent fredag den 30. august beskød Ukraine en række civile mål i den russiske Belgorod-region og dræbte 5 og sårede mindst 50. Ruslands udenrigsministerium kaldte angrebene for en »forud planlagt og nøje forberedt intimiderende terrorhandling«. Denne handling kommer umiddelbart efter Ukraines invasion i Ruslands Kursk-region, som allerede har fjernet enhver udsigt til en forhandlet fredsløsning, og den er kun med til at optrappe situationen yderligere.

Men den fare, du og alle, du kender, står over for i dag, kommer ikke fra noget, der sker i Ukraine, men fra en politik om forebyggende atomkrig, som udvikles af angloamerikanerne med det formål at forhindre enhver modstand mod deres »regelbaserede orden«. Dette blev afsløret i en artikel i New York Times den 20. august og bekræftet den 29. august af Theodore Postol. Som Postol udtrykte det: Den nye amerikanske atomdoktrin og nu beslutningen om at opgradere visse tekniske funktioner på sine atomspræghoveder som »teknologier til forebyggende angreb« er »et dramatisk skridt i retning af evnen til at udkæmpe og vinde atomkrige med både Kina og Rusland.«

Det er i denne sammenhæng, at den ukrainske forsvarsminister Rustem Umarov besøgte Washington i fredags og drøftede en »liste over mål«, som Ukraine foreslår at angribe inde i Rusland, med højtstående amerikanske embedsmænd. Der er endnu ikke kommet noget officielt svar fra amerikanske embedsmænd, men vi er allerede kun en hårsbredde fra en atomar konflikt, og man må forestille sig, hvilke konsekvenser det ville få, hvis USA giver sin godkendelse. Kun en tåbe vil stadig tro, at USA og NATO ikke er i direkte konflikt med Rusland.

Mødet i den 65. Internationale Fredskoalition den 29. august var en ren mesterklasse i at forstå dagens globale strategiske situation. Den norske kommentator, professor og forfatter Glenn Diesen kastede lys over, hvorfor de begivenheder, der udspiller sig i dag, og som tilsyneladende trodser al fornuft og rationalitet, finder sted. Vi lever i øjeblikket i »den

farligste tid i verdenshistorien«, sagde Diesen, »fordi vi er midt i et sammenbrud af den unipolære verdensorden, der blev etableret efter den kolde krig, og stormagterne er derfor villige til at tage ekstraordinære risici og endda ty til krig, da der står så meget på spil.« Diesen fortsatte med at sige om målene om at besejre Rusland militært og slå Kinas økonomiske vækst tilbage for at opretholde Vestens unipolære orden: »Ingen af disse mål vil faktisk fungere, og problemet er, at vi heller ikke rigtig har en plan B. Så vi opgiver gradvist fornuften og forfølger denne hensynsløse optrapning.« Det skal dog påpeges, at der aldrig før har været et tidspunkt, hvor sammenbruddet af en verdensorden eller det imperium, der har opbygget den, er sket, samtidig med at der har eksisteret atomvåben. Så hvad skal man gøre som klog eller passioneret person, når man står i en situation uden fortilfælde at trække på? Næsten hver eneste gang i historien, hvor et imperium er brudt sammen, har det trukket mange andre med sig – en umulighed i atombombens tidsalder.

Derfor må enhver løsning på dagens krise komme fra idéernes domæne – fra den kreative menneskelige fornuft. Ved afslutningen af fredagens møde i Den Internationale Fredskoalition tog Helga Zepp-LaRouche dette spørgsmål op og var uenig i forestillingen om, at folk først vil lære, når »det bliver slemt nok«, fordi folk skal »lære af erfaring«. Zepp-LaRouche sagde: »Jeg er uenig i, at mennesket kun kan lære af dets sanser. Jeg tror, det er den helt grundlæggende konflikt mellem den engelske empirisme og oplysning fra Locke, Hobbes og hele den skole og den platoniske tradition: Hvis mennesket ikke var i stand til at få ideer, ideer, der giver kaos en struktur, forudse udviklingen ved at foretage den rigtige analyse og prognose og komme med løsninger på forhånd, ville vi være i en forfærdelig tilstand og dømt til at gentage og gentage vores fejltagelser for evigt.

»Jeg tror, at hvis man har en god plan – Schiller sagde i *The History of the Revolt of the United Netherlands against Spanish Rule* i indledningen– at hvis folk forener sig om en god plan, kan de bøje selv tyrannens værste arm, hvis de

arbejder sammen om at gennemføre den plan. Jeg tror på den sidstnævnte teori. Den Westfalske Fred – den startede med, at folk indså, at hvis de ville fortsætte kampene, ville der ikke være nogen overlevende tilbage. Men de kom frem til principper på det højeste niveau af menneskelighed: Nemlig ideen om, at fred kun er mulig, hvis man respekterer den andens interesser, og at man for fredens skyld er nødsaget til at tilgive alle forbrydelser begået af den ene eller den anden part og erstatte hævn og had med kærlighed. Det var begyndelsen på international lov.

»Så jeg vil helt klart sige, at vi bør være mere optimistiske med hensyn til menneskets evne til at være kreativ og formulere idéer, som er løsninger. Derfor tror jeg, at det, der sker i Kazan [ved BRIKS-topmødet i oktober], kun er en del af, vil jeg sige, en tendens i universet til at skabe orden ud af kaos. Vi er nødt til at være de bevidste instrumenter i universets love ved at sørge for, at det fører til den nødvendige, retfærdige økonomiske verdensorden.»

De ti principper: En bedre menneskehed i en mere fuldendt enhed

DENNIS SPEED

Ikke korrekturlæst

30. august 2024, EIRNS

Næsten hver time dukker der flere beviser op for NATO's ikke længere hemmelige involvering i invasionen af Rusland. I mellemtiden har Kinas præsident Xi Jinping lige forsøgt at

levere et vigtigt budskab personligt til den hjernedøde Jake Sullivan – men det så ikke ud til at virke. Og i Israel har oppositionsfiguren Yair Lapid netop gjort det helt klart, at »I månederne op til katastrofen (den 7. oktober) modtog premierministeren og ministrene en række alvorlige, hidtil usete advarsler. Fra midten af 2023 var der flere og flere stemmer inden for terrororganisationerne, som sagde, at det øjeblik, de havde ventet på, var kommet.« Fik angrebet den 7. oktober lov til at ske, så det massebord, vi nu ser, kunne begynde?

Selv hvis det lykkes os at overleve de næste par måneder, uden at genierne i NATO fremprovokerer en verdensomspændende atomkrig mod enten Rusland, Kina eller begge, eller uden at Netanyahu en morgen sender et eller flere atomspræghoveder mod Iran – eller måske Budapest eller Rom – hvad skal vi så egentlig gøre for at stoppe impulsen til krig fra et døende anglo-imperialt system? Menneskeheden kan ikke være sikker, medmindre en højere idé om menneskelighed sejrer, og det på kort sigt. Kardinal Nicholas af Cusa, hovedarrangør af koncilet i Firenze i 1439, uden tvivl den mest succesfulde diplomat i historien, bliver påkaldt af Helga Zepp-LaRouche i princip nummer otte af hendes ti principper for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur, som lyder: »Før i tiden kunne en civilisation i et hjørne af verden gå under, og resten af verden ville først finde ud af det år senere på grund af de lange afstande og den tid, det tog at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier, internettet og andre globale påvirkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke findes ved hjælp af midlertidige eller delvise ordninger, men løsningen skal findes på niveauet for den højere, ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver, at man tænker på niveauet *Coincidentia Oppositorum*, Cusas »modsætningernes sammenfald«.

«

Som en diplomatisk metode, der er løsningen på den ellers uundgåelige »udryddelseskrig«, er modsætningernes sammenfald ikke beregnet til at gå på kompromis, ikke til at »finde middelvejen«, som ofte skifter, men til intellektuelt at hæve sig over eksterne og selvpålagte begrænsninger, ideologiske og lignende, for at skabe en win-win-løsning, som alle sider oplever som et fremskridt og en sejr over andre lavere ordens arrangementer af midlertidig bekvemmelighed.

Modsætningernes sammenfald afslører pludselig, at der er en vej frem, hvor man ikke troede, det var muligt. Tag det nuværende dødvande mellem Washington og Beijing og mellem Washington og Moskva. Der findes to problemer, hvis løsning begge kan give mulighed for at illustrere eksistensen af et domæne, langt over den nuværende fastlåste atomare geopolitik, som man kan få adgang til, før det er for sent. Begge har deres oprindelse i astrofysikken.

For det første »kan der være en betydelig kløft mellem antallet af asteroider nær jorden, der er blevet opdaget, og det faktiske antal, der findes«, ifølge et kinesisk forskerhold under ledelse af professor Zhang He fra Beijing Institute of Spacecraft System Engineering. Atomvåben er i øjeblikket menneskehedens bedste bud på den mest effektive måde at ændre en asteroides bane på. Således kan et planetdræbende våben omdannes til et redskab til overlevelse på hele planeten. Vi ville således slå vores atomare sværd til plovfurere. Men at arbejde sammen med Kina ville kræve, at USA af hensyn til menneskets overlevelse omgjorde Wolf-tillægget, som forbyder samarbejde med Kina i deres bemandede og ubemandede rumprogrammer.

For det andet er der sagen om de to strandede amerikanske astronauter, som brugte Boeing Starliner-rumfartøjet, der fløj sin første rummission, og som havde en funktionsfejl og har efterladt to amerikanske astronauter, Barry »Butch« Wilmore, 61, og Sunita »Suni« Williams, 58, midlertidigt strandet i rummet. Yuri Borisov, leder af Roscosmos, det russiske

rumagentur, sagde den 15. august: »Amerikanske kolleger har problemer med Starliner-rumskibet, de ved ikke, hvordan de skal lande deres besætning, så vi er i konstant dialog.« Det amerikanske folk og folk over hele verden bør tvinge Biden-administrationen til at gøre det, som John F. Kennedys rumprogram havde til hensigt at gøre. »Vi bør helt sikkert undersøge, om forskerne og astronauterne i vores to lande – ja, i hele verden – ikke kan arbejde sammen om at erobre rummet.« Som princip syv i »Ti principper for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur« udtrykker det.

»Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal eliminere begrebet geopolitik ved at gøre en ende på opdelingen af verden i blokke. Alle suveræne nationers sikkerhedsproblemer skal tages i betragtning. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan.«

Foto: Wikimedia Commons

Historien har nået et vendepunkt – krig eller nyt paradigme?

Ikke korrekturlæst

STEWART BATTLE

24. august 2024 .

Verden nærmer sig hurtigt en grænsetilstand, hvor den

nuværende strategiske ramme ikke længere kan fortsætte med at eksistere. Tidligere fortilfælde er allerede blevet brudt, røde linjer er blevet overskredet, og verden er trådt ind i ukendt territorium. Som grundlægger af Schiller Institutet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition Helga Zepp-LaRouche for nylig har udtalt, vil de næste tre til seks måneder blive de farligste tider i historien, og udsigten til en global udslettelseskrig er en stadigt mere sandsynlig mulighed.

Ukraines indtrængen i Kursk-regionen i Rusland har blotlagt den underliggende virkelighed bag de sidste to et halvt års krig. NATO's våben, udstyr og sandsynligvis også tropper er nu involveret i en offensiv operation på russisk territorium – den første for Rusland siden 1941. Ved hvert eneste skridt i denne krig gennem de sidste to et halvt år har NATO-landene støttet Kiev-regimet i stadig mere drastiske handlinger, hvilket har udvisket grænsen mellem »hjælp« til Kiev og en direkte NATO-konflikt med Rusland. På trods af den kortvarige begejstring, som Kursk-eventyret har skabt i løbet af de sidste to uger, er det i stigende grad blevet erkendt, at det ikke fører til noget og sandsynligvis kun fremskynder det generelle sammenbrud af Ukraines hær.

Fredag den 23. august meddelte Rusland så Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA), at Ukraine havde affyret endnu en drone mod atomkraftværket i Kursk – den tredje på lidt over en uge. Denne fuldstændig vanvittige taktik – som russerne med rette kaldte »atomar terrorisme« – er udtryk for en dyb desperation, hvor man forsøger at skabe kaos og ødelæggelse i lyset af en forestående fiasko. Vil Ukraines hjælpere og støtter i Vesten fordømme en sådan opførsel og endelig tøjle Ukraine? Eller vil de se gennem fingre med endnu en Tjernobyl-lignende katastrofe som et nødvendigt middel til at forsvare »demokratiet«?

Et andet udtryk for denne grænseoverskridende tilstand er situationen i Sydvestasien. Efter at USA i månedsvis har

insisteret på, at Hamas er den eneste hindring for en våbenhvileaftale med Israel, har en lækket samtale mellem Bibi Netanyahu og tidligere frigivne israelske gidsler afsløret, hvad der burde have stået klart i månedsvis. »Den, der fortalte jer, at der var en [gidsel-våbenhvile]-aftale på bordet, og at vi ikke tog imod den af den ene eller den anden grund, af personlige årsager, det er bare en løgn,« sagde premierministeren. Hvor meget længere vil USA have lov til at dække over Israels masse mord i Gaza? Og hvor meget længere vil den amerikanske eller globale offentlighed acceptere det?

Eller tag sagen om undertrykkelsen af dissidenter i selve USA. *New York Times* har afsløret, at justitsministeriet er i gang med en »bred kriminel efterforskning« af amerikanere, som udtrykker de forkerte meninger om Rusland, og som derfor anses for at være en trussel mod det kommende valg. Selv om denne efterforskning befinder sig i et juridisk uklart ingenmandsland, hvor det første tillæg til den amerikanske forfatning reelt er sat ud af kraft, »forventes der snart flere ransagninger«, skriver *Times*. Hvor længe vil man tro på fortællingen fra det nuværende regerende »demokratiske« parti? Hvornår vil tåberne forlade skuden?

I en så betydningsfuld periode i historien bør man forvente turbulens, og den vil sandsynligvis kun blive øget. Men det vigtigste spørgsmål er, om nok af os kan udnytte et sandfærdigt organiserende princip for en sådan ny arkitektur, som er påtrængende nødvendig for at erstatte den døende gamle.

Foto: Public domain

Ukraines sammenbrud er nært forestående

MARCIA BAKER

Ikke korrekturlæst

26. august 2024 .

I morges ramte et omfattende russisk drone- og missilangreb adskillige steder i Ukraine, hvilket resulterede i strømafbrudelser, udvalgte vandafbrudelser, forstyrrelser i jernbanetrafikken og andre påvirkninger. Angrebene fandt sted i regionerne Kiev, Odessa, Dnepropetrovsk, Lvov og andre større byer. Samtidig blev en spærreild af ukrainske droner, der var rettet mod Rusland, slået tilbage.

Der kommer et punkt, hvor Ukraines foregivelse af en krigsmaskine bryder sammen, selv om NATO vedvarende skruer op for forsyningslinjerne. Den 6. september er USA's forsvarsminister, general Lloyd Austin, vært for den 25. kontaktgruppe for det ukrainske forsvar. I morgen mødes EU's forsvars- og udenrigsministre i Bruxelles for at drøfte leveringen af flere »trænersoldater« til Ukraine.

Ikke desto mindre er sammenbruddet i Ukraine nært forestående. Det er måske dage eller uger fra nu, men det er nært forestående. Den amerikanske våbenekspert Scott Ritter beskrev dette i et interview i går aftes og sagde, at Rusland står på tærsklen til en stor sejr i Donbass og Zaporozhye, mens de ukrainske styrker er ved at bryde sammen. »Vi står over for en strategisk russisk sejr,« sagde Ritter. »Vi ser på et Ukraine, der er løbet tør for muligheder, fordi de dybest set kastede deres strategiske reserver ind i dette spil i Kursk, der har slået fejl...«

Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, delte hans vurdering og advarede i dag om konsekvenserne. »Med det

forestående nederlag på slagmarken øges desperationen.« Med denne øgede desperation øges faren for tredje verdenskrig.

Udviklingen i denne retning er ikke begrænset til området omkring Ukraine. Situationen er ved at udarte sig i Sydvestasien. Søndag den 25. august fandt der store slagudvekslinger sted på grænsen mellem det sydlige Libanon og det nordlige Israel. Der var relativt stille i går aftes, men situationen er stadig åben for flere stridigheder. Pentagon har meddelt, at de vil udstationere to hangarskibsgrupper i regionen på ubestemt tid, *USS Abraham Lincoln* og *USS Theodore Roosevelt*, som nu befinder sig i Omanbugten. Formanden for USA's generalstabschef, general Charles Q. Brown, tog til Egypten i går og til Israel i dag. Med hvilket formål? Der er ingen iboende løsning i nogen af disse aktiviteter. I Gaza ruller massedødsmaskinen videre.

Zepp-LaRouche opfordrede til en mobilisering af stemmer og kræfter for at give det nødvendige signal: »« Gå ikke ind i tredje verdenskrig!»« Tag alle forholdsregler. I Tyskland er der f.eks. protestdage den 1. september og den 3. oktober. I USA er der planlagt demonstrationer den 28. og 29. september. Det er værd at bemærke, at det tidligere kongresmedlem Tulsi Gabbard i dag støttede Donald Trump som præsident med henvisning til behovet for at stoppe atomkrig. Hun sagde i sin tale på Arlington-kirkegården, at USA nu »står over for flere krige på flere fronter i regioner rundt om i verden og er tættere på randen af atomkrig, end vi nogensinde har været før.«

Zepp-LaRouche henviste til den russiske øverstbefalende, generalmajor Apti Alaudinov, som i sidste uge talte til amerikanere og europæere fra slagmarken i Kursk-regionen: »I ser eller hører sikkert ikke, at jeres ledelse gør alt, hvad den kan, for at starte en atomkrig ... da I med alle midler har forsøgt at få Rusland til at krydse den røde linje og begynde at beskytte sig selv ved hjælp af alle disse atomvåben. Jeg tror ikke, det er noget, I virkelig ønsker. Hvis I ikke

ønsker, at det skal ske, så sig fra! Gå på gaden og stop jeres regering.«

At sige fra og demonstrere er så meget desto mere påtrængende i betragtning af optrapningen af tiltag til at lukke munden på alle synspunkter og praksisser, der anses for at være i modstrid med NATO's globale krigsdrift med ordensregler. Dette omfatter krænkelse af ytringsfriheden, religionsfriheden og menneskerettighederne.

I går i Rom fordømte pave Frans ved søndagens Angelus, Zelenskyj-regeringens lukning af de russisk-ortodokse kirker i Ukraine. Han sagde, at han »frygter for friheden for dem, der beder« i Ukraine. »Så lad dem, der ønsker at bede, få lov til at bede i det, de betragter som deres kirke. Lad ikke nogen kristen kirke blive afskaffet direkte eller indirekte. Kirker må ikke røres!

I Paris udtalte en ekspert i sociale medier sig i dag på Frankrigs nationale offentlige radio og advarede mod regeringens anholdelse den 24. august og anklagerne mod Pavel Durov, grundlægger og leder af Telegram. Prof. Fabrice Epelboin, der er ansat ved Institut for Statskundskab, sagde, at hændelsen er en anvendelse af EU's » Digital Services Act«, hvor Bruxelles er i gang med at begrænse adgangen til ytringsfrihed i hele Europa.

FBI-razziaerne i USA er en del af det samme billede af indskrænkning: razziaen den 7. august på Scott Ritters bopæl i New York og den 13. august på Dimitri Simes' hjem i Virginia.

Rundsend den 25. august nødudtalelsen fra Den Internationale Fredskoalition, »Et Fornuftens Råd, ikke et Krigsråd!« Erklæringen konkluderer: "Der er stadig tid til at handle, men det er ikke tid til at flygte, til at vige tilbage eller til at »kvæles«. Hele den menneskelige civilisation, der har været og vil være, kan afhænge af, hvad vi – hvad I – vælger at gøre i de næste timer, dage og uger.«

Video: Helga LaRouche interviewes i programmet 'Dialogue Works'

Ikke korrekturlæst

Af Steven Carr

22. august 2024 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche blev interviewet i omkring en time på »Dialogue Works«-udsendelsen, med værten Nima R. Alkhorshid den 22. august, hvor hun satte det krigsgale NATO's komplette vanvid i kontrast til de store muligheder, som BRIKS-nationerne, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ og det store potentiale i et mere forenet Globalt Syd frembyder. Fru Zepp-LaRouche advarede om, at Ukraines nylige bevægelser ind på russisk territorium bliver brugt til at fremtvinge Ruslands reaktion og dermed miskreditere Rusland og bevise, at der ikke er nogen »røde linjer«. Vesten udviser en mental sygdom og leger vildt med militært blær, men de risikerer total ødelæggelse af verden. Vesten leder aldrig efter en løsning, men skubber bare til alle grænser.

Om spørgsmålet om atomkonflikter sagde hun, at Kina har en "ingen førstegangsbrug"-doktrin, og at Rusland gentagne gange har sagt, at det kun ville bruge atomvåben, hvis nationen blev truet. Men USA har aldrig overvejet at begrænse sig selv på dette område og har faktisk indsat atomvåben på europæisk jord med stor selvfølgelighed. Krig er ikke længere et tabubelagt emne. Folk har glemt ødelæggelsesniveauet fra Anden Verdenskrig. Men at forberede en angrebskrig burde være en

forbrydelse. Disse krigsplaner afslører en mental forstyrrelse. Tyskland er ivrig efter at sende endnu flere våben til Ukraine, og alligevel taber landet mere end noget andet EU-land. Den tyske koalitionsregering er til grin i hele Europa. Tysklands kansler Olaf Scholz stod der »som et skolebarn« sidste år, da Biden offentligt truede med at ødelægge de russisk-tyske Nord Stream-rørledninger. Først løj de vestlige medier om, at Rusland var skyld i eksplosionerne den 26. september 2022, og nu lægger de skylden på Ukraine. Så hvorfor skulle Tyskland hjælpe Ukraine? Tysklands økonomi er i frit fald. Det historiske mål med det geopolitiske spil er at splitte Tyskland og Rusland. Men om få uger er der lokalvalg i den østlige del af Tyskland, og koalitionsregeringen i Berlin vil lide et knusende nederlag.

James Baker III havde lovet ikke at udvide NATO i 1990, og der var endda mulighed for, at Rusland ville slutte sig til Vesten. Putin talte til det tyske parlament i 2001 med stor optimisme med hensyn til økonomisk og kulturelt samarbejde. I 1988 promoverede Lyndon LaRouche korridorer for økonomisk udvikling, men Bush, Thatcher og Mitterrand saboterede det. Den neokonservative Mike Chung presser Taiwan til at »lære af Ukraine« og angribe infrastrukturen på det kinesiske fastland. Men det eneste valg er at slutte sig til BRIKS, Bælte- og Vej-Initiativet (BRI) og det Globale Syd. I juli blev Ungarns premierminister Viktor Orbán EU's roterende leder og tog straks til Ukraine, Rusland, Kina, Washington og mødtes derefter med Trump i Florida. Helga Zepp-LaRouche advarede om, at Europa var i krise og var ved at miste sin sociale sammenhængskraft. Hun promoverede en ny sikkerhedsarkitektur i traditionen fra den westfalske traktat, som hun sagde var begyndelsen på international lov. Mennesker har fornuft og kan løse vanskelige problemer.

Dialogue Works spurgte fru Zepp-LaRouche, hvorfor Rusland skulle ønske at angribe Tyskland? Hun svarede, at hvis Vesten vedvarende optrapper spændingerne og skubber til enhver rød

linje, så kan det komme til krig. Men fire dage efter, at krigen startede i Ukraine, tilbød Putin at forhandle sig frem til en afslutning på kampene. Nyhedsrapporterne i Vesten er så korrupte, at folk er tvunget til at lede efter nye kilder i det Globale Syd eller endda på de sociale medier. I 1975 foreslog Lyndon LaRouche vandudvikling i hele Sydvestasien. Kina har allerede gjort et ørkenområde på størrelse med Tyskland grønt i sit nordvestlige område. Området fra Indien til Middelhavet havde stor rigdom i Silkevejens periode, og nu slutter disse områder sig til BRIKS. Vores Oase-plan giver regionen håb. Områdets unge skal ikke tænke på hævn, men på at blive lærer eller yde andre bidrag til samfundet. Næste år er det 70 år siden, at den Alliancefrie Bevægelse holdt sin Bandung-konference. Kina løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom, og nu tilbyder BRI det samme til verden. Afrika vil have 2,5 milliarder mennesker i 2050, så det har brug for mindst 1 milliard nye job, ellers vil folk fortsat risikere deres liv som migranter i forsøget på at overleve. Zepp-LaRouche sagde til »Dialogue Works«, at det burde invitere gæster fra Brasilien, Indonesien, Sydafrika, Indien og mange andre lande og spørge dem, hvad deres behov og forhåbninger er. Vi er nødt til at forholde os til hele verden, for vi løser ikke problemerne i bare et enkelt område.

Link til video her: <https://x.com/i/broadcasts/1MnxxnDoMrbNGO>

En udfordrende tid for menneskers sind

DAVID SHAVIN, EIRNS

Den 20. august 2024

Washington forsøgte at formilde den israelske premierminister Benjamin Netanyahu i sidste uge ved at forsikre ham om, at hans erklærede bekymring over våbensmuglingen gennem tunneler fra Egypten til Gaza ikke betød, at israelske tropper skulle undtages fra en aftalt tilbagetrækning og våbenhvile og skulle forblive på vagt ved Gaza-grænsen. Tværtimod ville USA tilbyde at patruljere grænsen sammen med Egypten. Det var ligegyldigt, at Netanyahu endnu en gang lagde hindringer i vejen for en aftale om at udlevere gidslerne og indlede en våbenhvile – en hindring, der kunne erstattes af en anden, hvis omstændighederne krævede det.

Men i dette tilfælde forklarede en israelsk embedsmand ifølge *Times of Israel*, at den amerikanske udenrigsminister Blinken simpelthen havde overtaget Netanyahus holdning og sagt, at Israel ikke kan forlade det sydlige Gaza helt. Hvorfor ikke? Fordi, bemærkede embedsmanden, »vi ikke kan være sikre på, at vi kan vende tilbage«, hvis det bliver nødvendigt, på grund af internationalt pres – og »amerikanerne afviste ikke Israels strategiske logik.« Man kan latterliggøre forklaringen eller måske bruge en hel dag på at tælle alle hullerne i argumentet, men pointen er, at Blinken simpelthen gav efter. Da en journalist efter hans møde med Netanyahu spurgte, om Israel stadig insisterede på en militær besættelse af grænsen, kunne Blinken ikke svare. I stedet gik han over til et ultimatum til Hamas – gå med til de ændringer vi foretager, i forhold til det der tidligere var aftalt, ellers vil der ikke blive leveret mad og medicin.

Den grimme virkelighed er, at 2 millioner palæstinensere er blevet taget som gidsler, ude af stand til at flygte fra deres ghetto. Når Hamas giver indrømmelser, bevæger Netanyahu sig længere væk. (F.eks. tilføjede han i sidste uge, at han ved enhver udveksling af fanger for gidsler ikke behøver at sende palæstinensiske fanger tilbage til Gaza; han kan i stedet sende dem til udlandet). USA lader, som om de ikke lægger mærke til mønsteret, og synger i stedet omkvædet »Hamas nægter

at gå med til det« – og signalerer til Netanyahu, at det er tid til flere luftangreb på skoler i Gaza, mord i udenlandske hovedstæder og/eller en krig i Libanon osv. Man får indtryk af, at den amerikanske regerings største bekymring ikke har meget at gøre med sult og sygdom i disse dage, men primært er drevet af en grim valgkalkule: Hvis Hamas underkaster sig en latterlig, ydmygende ordning, er det en valgsejr; hvis ikke, har administrationen gjort sit bedste, og det er Hamas' skyld, hvis palæstinenserne bliver ofre for sult, sygdom eller bomber. Men lad ikke Netanyahu ødelægge regeringens valgfortælling.

I går beskrev Ukraines præsident Zelenskyj, at Ukraines enorme succes med deres indtrængen i Ruslands Kursk-region (på trods af Ruslands forventede og markante militære fremskridt i Donbass) betyder, at han havde ret, og at hans vestlige allierede tog fejl. Når det drejer sig om Rusland, er der faktisk ingen »røde linjer«, der skal respekteres. Det er snarere på tide, at Vesten kommer »i takt« med hans strategiske genialitet.

Man kan spørge, hvordan USA får så stabile allierede? Eller måske bedre: Hvorledes fortjener normale ukrainere og israelere, at vestlige magter støtter så destruktive personer i deres lande?

Så det kan godt være, at det er en tid, der sætter menneskers sjæle på prøve, som Thomas Paine sagde på tidspunktet for Den amerikanske Frihedskrig. Men Den Internationale Fredskoalitions voksende magt og det modige initiativ til et Fornuftens Råd – for at tilføre en ny dynamik, som er udformet på et niveau, der er i stand til at håndtere de ellers tilsyneladende uløselige problemer – er en genkendelig og nødvendig flanke, og den er lige ved hånden.

Foto: Free CC0 U.S. Government image, public domain

En interkontinental kongres for fornuft kræver et råd til at lede den

DENNIS SPEED, EIRNS

20. august 2024

Hjulene er ved at falde af den vogn af bedrag, som er det globale NATO's mislykkede »Tredje Verdenskrig for Demokrati«-gadecirkus. Med det mislykkede Ukraine-eventyr, der havde til hensigt at fremprovokere Ruslands opløsning; med det mislykkede, meget reelle og meget målrettede mord på den republikanske præsidentkandidat Donald Trump; med den fiasko, der nu åbenbares på det »demokratiske« konvent i Chicago, som vælger en kandidat, Kamala Harris, der ikke kun ikke vandt en eneste delegeret i 2024, men heller ikke en eneste delegeret i hendes præsidentvalgkamp i 2020; med de nye mange forsidehistorier, den ene mere pinlig end den anden, som dukker op i forskellige publikationer i Europa og USA om den genoplivede Nord Stream 2-terroraktion, der alle modsiger hinanden, men som alle klart involverer "Ukraine" og "Zaluzhnyi/Zelenskyj" – skulle man ikke tro, at "Grand Design"-genierne i spidsen for disse fadæser ville blive klogere og ændre retning?

Advarslen om, at »den, guderne vil tilintetgøre, gør de først vanvittig«, er desværre ikke kun sand; den bliver heller aldrig fulgt af dem, som den mest passende gælder for. Mini-intellekterne i det 21. århundredes NATO-baserede transatlantiske oligarki er ofre for »Scarface-syndromet« – »Begynd aldrig at forbruge dit eget produkt.« Når man tror, at man styrer Titanic, registrerer man ikke engang behovet for at

ændre retning, før det i bedste fald er for sent. Hvad der må gøres, mens det globale NATO indkasserer fiasko efter fiasko, er at samle alle gode mennesker nede i »dyrets mave« fra de transatlantiske fejlslagne stater for at tage deres regeringer tilbage. Et interkontinentalt Fornuftens Råd, hvad enten det er formelt eller improviseret, må opstå, som bliver, og tilvejebringer, hvad den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark engang kaldte »en frugtbar idémotor« – et udtryk, han brugte til at beskrive de forskellige organisatoriske foretagender, der var forbundet med Lyndon LaRouche.

De håbefulde tegn, der er registreret på de seneste møder i Den Internationale Fredskoalition, som har tiltrukket repræsentanter fra 50 nationer, og i den stigende støtte og initiativ fra enten uafhængige kandidater til embeder eller nye institutioner, der opstår i det »Globale Syd«, viser, at der findes en verden uden for geopolitikkens »flade land«. Der er et håndgribeligt, hvis ikke materielt, komplekst handlingsdomæne, hvorfra tilsyneladende »mirakler« kan udrettes af dem, der indser, at det er deres engagement i det højere domænes »smalle sti« – bare deres individuelle talenter eller evner – der gør disse mirakler mulige. De fysisk-økonomiske løsninger, herunder den vellykkede udvikling af atomar fusionskraft, som var karakteristisk for økonomen Lyndon LaRouches forslag, herunder hans oase-plan for Mellemøsten fra 1975 (som henviste til »kontrollerede atomare reaktioner« som en central komponent), udspringer af dette højere domæne af nye fysiske principper.

For at undgå den forestående atomkrig må vi tænke anderledes. Der er forskel på at tænke og handle poetisk og på at tænke og handle prosaisk. Ved en samtale i går aftes med den uafhængige senatskandidat for New York, Diane Sare, og kongreskandidaten fra Bronx, Jose Vega, påpegede professor Norm Finkelstein, at det, der mangler i alle de protestbevægelser, han har set opstå i det seneste årti, er at »ingen af dem har sange«. Han satte det i kontrast til Martin Luther Kings

borgerrettighedsbevægelse i sydstaterne og den konstante tilstedeværelse af sang, især spirituals. Han spurgte: »Nævn mig en sang, som alle forbinder med Black Lives Matter eller med Palæstina eller med en hvilken som helst anden nylig aktion. Det kan du ikke! Jeg ved det, fordi jeg har været derude til disse sammenkomster.«

I tilfældet med bevægelsen i 1989, der brød gennem Berlinmuren, vidste alle dog »instinktivt«, hvad den musikalske/poetiske inspiration – ikke »titelsangen«, men inspirationen – var, som legemliggjorde det store øjeblik: Beethovens niende symfoni; Friedrich Schillers digt Ode til glæden og det moralske område, som det udspringer af, og som Beethoven studerede og tænkte over i tredive år, før han satte det til musik i sin store symfoni, udgør det æstetiske grundlag for en ny forfatning for hele menneskeheden. Schiller Instituttet og Helga Zepp-LaRouches »Ti principper for en ny international strategisk og udviklingsmæssig arkitektur« udspringer begge af det samme domæne og erkendelsen af, at det kun kræver nogle få mennesker, organiseret som Fornuftens Råd, at gøre det Smukkes rige til det Sandes rige. Det er hemmeligheden bag sejren over vor tids dårskab.

Foto: X/Collin Rugg

Det er tid til at sige fra!

af Jason Ross (EIRNS) – 18. august 2024

Mens de militære konflikter i Rusland-Ukraine og Sydvestasien fortsætter med at optrappes, vil fornuftens stemmer så organisere et nyt paradigme, før muligheden for at tale for fred selv bliver udryddet?

Hvideruslands præsident Lukashenko advarer om, at Ukraines mål er at fremkalde en atomar reaktion fra Rusland (eller fra russiske våben i Hviderusland), hvilket det ukrainske regime er overbevist om vil bringe Rusland i total miskredit i hele verden.

Ukraines provokationer mod både Zaporozhye- og Kursk-atomkraftværkerne truer med en anden slags atomkatastrofe afpresning ved at overtræde civiliserede normer ved at målrette militære aktioner mod atomare anlæg og deres oplagring af brugt brændsel.

En ukrainsk hackergruppe har meddelt, at den har taget kampen op dybt inde i Rusland, hvor den går efter internetinfrastruktur, der bruges af videnskabelige institutioner og forsvarsinstitutioner i Chelyabinsk-området.

Det bizarre optrin ved det amerikanske præsidentvalg, hvor den demokratiske kandidat (som kom til den position med decideret udemokratiske midler) endnu ikke har stillet op til et interview eller besvaret spørgsmål uden manuskript, minder os om, at vi må søge lederskab andre steder, herunder søge potentialet i os selv til at tilvejebringe det. En produktiv fremtid, voksende økonomisk udbytte, investering i gennembrud som atomar fusion, effektiv energi og infrastruktur, eksport af højteknologiske varer internationalt – det er elementerne i et bedre USA. Kamala Harris' plan om at presse priserne er blot endnu et bevis på, at man ikke forstår principperne for fysisk økonomi, eller at de simpelthen afvises.

Den heroiske våbeninspektør Scott Ritter, hvis vedvarende forsvar af den amerikanske forfatning motiverer hans modstand mod udryddelseskrig med Rusland, har fået sit pas beslaglagt og sine elektroniske kommunikationsenheder konfiskeret. Han rapporterer også, at hans enorme arkiv med dokumenter om sandheden om Iraks våbenprogram og dets afvæbning – to dusin kasser – er blevet beslaglagt af FBI.

Men vi kan se fremad og opad mod en bedre fremtid! Nogle

eksempler:

En gruppe rumfartsingeniører i Shanghai arbejder på en brændselsfri metode til at sende gods fra Månen til Jorden ved at bruge elektricitet i stedet for brændstof til at skabe fremdrift. Hvad ville blive bragt tilbage fra Månen? Helium-3, forklarer ingeniørerne, som vil være det primære brændstof til atomar fusion i fremtiden. Det er ekstremt sjældent på vores planet, men findes i relativ overflod på M overflade, hvor det vedvarende fyldes op af solvinden.

Det treårige FOCAC-forum om samarbejde mellem Kina og Afrika begynder efter planen om to uger i Beijing. BRIKS-topmødet vil samle lederne af denne voksende sammenslutning i slutningen af oktober i Kazan, Rusland.

Iran har underskrevet aftaler med Rusland om at importere meget mere russisk naturgas med mulighed for at reeksportere gas ud over Irans indenlandske behov i løbet af den 30-årige aftale. Der er betydelig energimangel i nabolandene, som kunne få gavn af gas, der passerer gennem Iran. Ødelæggelsen af Nord Stream har måske frataget Tyskland og resten af Europa en pålidelig gaskilde, men gaseksporten fra Rusland klarer sig fint.

Og i Storbritannien har en embedsmand sagt sin stilling op, fordi han var uenig i landets støtte til Israels aktioner mod Gaza: »Hver dag er vi vidne til klare og utvivlsomme eksempler på krigsforbrydelser og brud på international humanitær lov i Gaza begået af staten Israel«, skal han have sagt i sin afskedsbegæring.

Vil befolkningerne i det angloamerikanske NATO gennemtvinge en forandring i politik og kultur, så de kan tilslutte sig og forme et nyt paradigme for relationer baseret på menneskeartens fundamentalt kreative, udviklende karakter?

Foto: kremlin.ru

Dage med beslutninger: Vil det næste desperate udspil blive verdens sidste?

Ikke korrekturlæst

Stewart Battle

17. august 2024 (EIRNS) –

På fredagens møde i Den Internationale Fredskoalition optrådte den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritter, som sammen med Helga Zepp-LaRouche og andre talte om den stadig mere skamløse undertrykkelse af afvigende meninger i USA. Ritters hus blev ransaget den 7. august af FBI og retshåndhævende myndigheder, hvorefter over to dusin af hans dokumenter og andre ejendele blev beslaglagt. Ritter skrev om begivenheden: »FBI-agenterne gjorde mere end at beslaglægge min personlige elektronik, da de ransagede mit hjem den 7. august. De stjal sandheden.«

Sandheden bliver en stadig vanskeligere ting at tillade i det angloamerikanske »demokratis« have. Også fredag den 16. august blev den russisk-amerikanske diplomat og ekspert Dimitri Simes' hjem i Virginia ransaget af FBI i endnu et frækt angreb på folk med modsatrettede meninger. Simes har været en åbenlys fortaler for bedre russisk-amerikanske relationer, siden han arbejdede for Nixon-administrationen i 1972, og er i dag en kritiker af Biden-administrationens åbent aggressive politik over for Rusland. Der er »ingen tvivl om«, at regeringen ønsker at skræmme mig, sagde Simes. »Men de ønsker også at skræmme andre mennesker, ikke kun mig.« Simes, som i øjeblikket bor i Rusland, hvor han er vært for et stort tv-program, sagde, at denne handling ikke har til formål at slæbe

ham til USA for at arrestere ham, men snarere: »De vil sikre sig, at jeg ikke kommer til USA, og de vil blokere ethvert forsøg på at få en russisk-amerikansk dialog.«

I sin beskrivelse af den nuværende situation sagde Zepp-LaRouche, at vi befinder os i en optrapning, og at vi skridt for skridt nærmer os et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Ukraines invasion i Ruslands Kursk-region er kun det seneste desperate udspil fra Kievs regime – det vil ikke fungere for at undgå det uundgåelige kollaps af Ukraines hær, men det kan bare udløse en endnu mere dødbringende optrapning. Læg dertil rapporterne fra russiske militæranalytikere, som i dag er blevet gentaget af Ruslands forsvarsministerium, om at Ukraine måske planlægger at lave en slags »beskidt atombombe« på et af atomkraftværkerne i regionen for at give Rusland skylden og bruge det til at trække USA mere direkte ind i konflikten.

Om disse rapporter er sande eller ej, vides ikke. Men det vides, at der er nogle, som ser den slags desperate udspil som stadig mere realistiske muligheder i lyset af det hurtige sammenbrud af deres unipolære verdensorden. Borgerne i de vestlige lande må opgive deres engagement i »business as usual« og samles om en aftale om, at en atomkrig mellem supermagterne ikke er en holdbar mulighed for menneskeheden – der er brug for en anden tilgang.

I en tragisk kultur kommer den metode, der skaber en reel forandring, ikke fra den tragiske kultur selv. Den må komme fra et andet sted. Mohandas Gandhi tog dette spørgsmål op i sit arbejde for at skabe et virkelig frit Indien – ikke bare fysisk frit fra det Britiske Imperium, men også mentalt frit. I sin berømte pamflet »Indian Home Rule« (*Hind Swaraj*) skrev Gandhi: »Nogle englændere påstår, at de tog og holder Indien med sværdet. Begge disse udsagn er forkerte. Sværdet er helt ubrugeligt til at holde Indien. Vi alene holder dem. ... Vi kan lide deres handel, de behager os med deres underfundige metoder og får, hvad de vil have fra os. ... Vi styrker

yderligere deres greb ved at skændes indbyrdes.« Selvstyre skabes, ikke gives, insisterede han, og »hvis vi handler retfærdigt, vil Indien hurtigere blive frit.«

Zepp-LaRouche afsluttede sine bemærkninger til fredagens IPC-møde med at sige: »Og hvis vi kunne overbevise nok mennesker i USA om at stoppe denne geopolitiske konfrontation og bestræbelserne på at bevare overherredømmet – hvilket alligevel ikke er muligt længere, fordi en multipolær verden allerede har udviklet sig – ville det være meget let at gå i retning af at danne et nyt paradigme. Og jeg vil gerne sige, at BRIKS+ tilbyder samarbejde med hvem som helst, og jeg tror, vi er nødt til at udforske en reel løsning på krisen, hvilket ville betyde en løsning på finanskrisen; det ville betyde at opgive geopolitik og erstatte den med samarbejde mellem suveræne nationer.« Dette er påtrængende nødvendigt, sagde hun, fordi der »kun er meget kort tid til at undgå en kurs, som er ekstremt, ekstremt fremskredent på vejen mod katastrofe.«

Foto: FBI-razzia på LaRouches hovedkvarter i Leesburg.
EIRNS/Stuart Lewis